

วุฒิสภา

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่าง

พระราชบัญญัติ

วัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ.

(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

บรรจุระเบียบวาระการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ

วันอังคารที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๓

อ.พ. ๑๒/๒๕๕๓

จัดทำโดย

สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

www.senate.go.th

บทสรุปสำหรับสมาชิกวุฒิสภา

ร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. มีผู้เสนอ ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณา รวมทั้งสิ้น จำนวน ๕ ฉบับ ดังนี้

๑. เสนอโดย คณะรัฐมนตรี ชุดที่มี นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เป็นนายกรัฐมนตรี เสนอต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๒ และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๕ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

๒. เสนอโดย นายไพจิตร ศรีวรขาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย กับคณะ ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๑ และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑ (สมัยวิสามัญ) วันพุธที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๑

๓. เสนอโดย นางสาวผ่องศรี ธาราภูมิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะ ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๒ และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๕ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

๔. เสนอโดย นางพัฒนา สังขทรัพย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย กับคณะ ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๒ และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๖ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

๕. เสนอโดย นายนิอรวิทย์ เจตนาภิวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคชาติไทยพัฒนา กับคณะ ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๔ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๓ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ทั้ง ๕ ฉบับ พร้อมกันไป ในวาระที่หนึ่งชั้นรับหลักการ โดยลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ ทั้ง ๕ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียง ๓๐๖ เสียง และไม่รับหลักการ ๒ เสียง งดออกเสียง ไม่มี และไม่ลงคะแนน ๑๓ เสียง และมีมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๓๖ คน เพื่อพิจารณาในวาระที่สอง ชั้นคณะกรรมการ โดยถือเอาร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา กำหนดการแปรญัตติ ภายใน ๗ วัน

ต่อมาในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๖ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ วัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการ วิสามัญพิจารณาเสร็จแล้วโดยพิจารณาในวาระ ที่สองเรียงตามลำดับมาตราและได้ลงมติ ในวาระที่สาม เห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติ ฉบับนี้ ด้วยคะแนนเสียง ๒๙๕ เสียง ไม่เห็นชอบ ไม่มี งดออกเสียง ๓ เสียง และ ไม่ลงคะแนน ๑๖ เสียง ทั้งนี้ เพื่อเสนอให้ วุฒิสภาพิจารณาต่อไปตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย

ร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. มีหลักการและเหตุผล ดังนี้

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยวัฒนธรรม แห่งชาติ และกฎหมายว่าด้วยสำนักงาน คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติวัฒนธรรม แห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๔๕ และ พระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการ วัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้ใช้บังคับมา เป็นเวลานาน ทำให้มีบทบัญญัติหลายประการ ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน สมควร ปรับปรุงเพื่อให้มีการอนุรักษ์และฟื้นฟูจารีต ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะและ วัฒนธรรมอันดีของชาติและของท้องถิ่น รวมทั้ง การยกย่องเชิดชูเกียรติให้แก่บุคคลที่สมควรเป็น ศิลปินแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรมหรือ บุคคลที่มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรม อันเป็น การรองรับและสร้างขวัญกำลังใจให้แก่ ประชาชนที่มีส่วนร่วมในการสืบสานเรื่อง

ดังกล่าวได้อย่างเหมาะสม ทั้งนี้ ภายใต้ การส่งเสริมและประสานงานของคณะกรรมการ วัฒนธรรมแห่งชาติและหน่วยงานที่รับผิดชอบ โดยตรง เพื่อการดำเนินการให้เป็นรูปธรรมและมี ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตรา พระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรม แห่งชาติ พ.ศ. มีเนื้อหารวม จำนวน ๓๕ มาตรา สรุปสาระสำคัญ ได้ดังนี้

๑. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า“พระราชบัญญัติ วัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ.” (ร่างมาตรา ๑)

๒. คำปรารภ

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมาย ว่าด้วยวัฒนธรรมแห่งชาติ และกฎหมาย ว่าด้วยสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรม แห่งชาติ

๓. วันใช้บังคับ

พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่ วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป (ร่างมาตรา ๒)

๔. บทยกเลิกกฎหมาย

ให้ยกเลิก

- (๑) พระราชบัญญัติวัฒนธรรม แห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๔๕
- (๒) พระราชบัญญัติวัฒนธรรม แห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๕๔๖
- (๓) พระราชบัญญัติเครื่องแบบ คณะกรรมการสภาวัฒนธรรมแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๔๖

(๔) พระราชบัญญัติสำนักงาน
คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๒

(๕) พระราชบัญญัติสำนักงาน
คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๓๕ (ร่างมาตรา ๓)

๕. บทนิยามศัพท์

ในพระราชบัญญัตินี้

“วัฒนธรรม” หมายความว่า วิถีการ
ดำเนินชีวิต ความคิด ความเชื่อ ค่านิยม จารีต
ประเพณี พิธีกรรม และภูมิปัญญา ซึ่งกลุ่มชน
และสังคมได้ร่วมสร้างสรรค์ สืบส่งต่อกันมา
สืบต่อ เรียนรู้ ปรับปรุง และเปลี่ยนแปลง เพื่อให้
เกิดความเจริญงอกงาม ทั้งด้านจิตใจและวัตถุ
อย่างสันติสุขและยั่งยืน

“กองทุน” หมายความว่า กองทุน
ส่งเสริมงานวัฒนธรรม

“คณะกรรมการ” หมายความว่า
คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรี
ผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

๖. บทรักษาการตามพระราชบัญญัติ

ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม
รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจ
ออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตาม
พระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้
(ร่างมาตรา ๕)

๗. เนื้อหาของร่างพระราชบัญญัตินี้

๗.๑ หมวด ๑ การบริหารงาน
วัฒนธรรม

ส่วนที่ ๑ คณะกรรมการวัฒนธรรม แห่งชาติ

๗.๑.๑ กำหนดให้มีคณะกรรมการ
วัฒนธรรมแห่งชาติ ประกอบด้วย นายกรัฐมนตรี
หรือรองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรี
มอบหมายเป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงวัฒนธรรมเป็นรองประธาน
กรรมการ ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวง
การต่างประเทศ ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยว
และกีฬา ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคม
และความมั่นคงของมนุษย์ ปลัดกระทรวง
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศ
และการสื่อสาร ปลัดกระทรวงพาณิชย์
ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวง
ศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข
ประธานสภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทย
และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งจาก
ผู้มีความเชี่ยวชาญด้านวัฒนธรรมจำนวนไม่เกิน
เก้าคน เป็นกรรมการ

ให้ปลัดกระทรวงวัฒนธรรมเป็น
กรรมการและเลขานุการ และให้ปลัดกระทรวง
วัฒนธรรมแต่งตั้งข้าราชการในสังกัดกระทรวง
วัฒนธรรมเป็นผู้ช่วยเลขานุการ (ร่างมาตรา ๖)

๗.๑.๒ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ในคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

๗.๑.๒.๑ กำหนดคุณสมบัติและ
ลักษณะต้องห้ามของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
ในคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ
ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบปีบริบูรณ์

(๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย
คนไร้ความสามารถหรือคนเสมือน
ไร้ความสามารถ

(๔) ไม่เคยได้รับโทษจำคุก
โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษ
สำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือ
ความผิดลหุโทษ (ร่างมาตรา ๗)

๗.๑.๒.๒ กำหนดวาระการดำรง
ตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
ในคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ใน
ตำแหน่งคราวละสามปีและอาจได้รับแต่งตั้งอีก
ได้แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน (ร่างมาตรา ๘)

๗.๑.๒.๓ กำหนดหลักเกณฑ์การพ้น
จากตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
ในคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) นายกรัฐมนตรีให้ออก เพราะ
บกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย
หรือหย่อนความสามารถ

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะ
ต้องห้ามตามมาตรา ๗ (ร่างมาตรา ๙)

๗.๑.๓ การประชุมของคณะกรรมการ
วัฒนธรรมแห่งชาติ

การประชุมของคณะกรรมการต้องมี
กรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง
ของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็น
องค์ประชุม

ในกรณีที่ประธานกรรมการไม่มา
ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้

ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานใน
ที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการและรองประธาน
กรรมการไม่มาประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติ
หน้าที่ได้ ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือก
กรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม
สำหรับการประชุมคราวนั้น

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือ
เสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่ง
ในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน
ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีก
เสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด (ร่างมาตรา ๑๐)

๗.๑.๔ กำหนดอำนาจหน้าที่ของ
คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่
ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแนะและให้ความเห็นต่อ
คณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบายและแผนแม่บท
วัฒนธรรมของชาติ

(๒) เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อจัด
ให้มีหรือแก้ไขกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือ
มติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมของชาติ

(๓) วางแนวทางและประสานนโยบาย
และแผน เพื่อความร่วมมือและการปฏิบัติงาน
ขององค์กรต่าง ๆ ในหน่วยงานของรัฐและ
เอกชนในเรื่องที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมของชาติ
และการรณรงค์วัฒนธรรมอันดีงามของชาติ

(๔) ให้คำปรึกษา แนะนำ และ
ประสานงานกับหน่วยงานของรัฐและเอกชนที่
เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมงานวัฒนธรรมของชาติ

(๕) ควบคุมและหาวิธีปลูกฝัง
วัฒนธรรมของชาติในจิตใจของประชาชนเพื่อให้
มีการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ

(๖) กำกับ ติดตามและประเมินผล
การดำเนินงานด้านวัฒนธรรมของชาติ

(๗) กำหนดแผนการเงินและแผนงบประมาณรายจ่ายประจำปีของกองทุน

(๘) พิจารณาเสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติ

(๙) ปฏิบัติงานอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการหรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย (ร่างมาตรา ๑๑)

๗.๒ ส่วนที่ ๒ สภาวัฒนธรรม

๗.๒.๑ กำหนดองค์ประกอบของวัฒนธรรมในแต่ละระดับ

เพื่อประโยชน์ในการอนุรักษ์หรือฟื้นฟูจารีตประเพณีภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่นและของชาติและประสานการดำเนินงานวัฒนธรรม ซึ่งภาคประชาสังคมและประชาชนมีส่วนร่วม ให้จัดตั้งสภาวัฒนธรรมในแต่ละระดับ ประกอบด้วย

- (๑) สภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทย
- (๒) สภาวัฒนธรรมจังหวัด
- (๓) สภาวัฒนธรรมอำเภอ
- (๔) สภาวัฒนธรรมตำบล

การจัดตั้งสภาวัฒนธรรมอื่น ๆ นอกเหนือจาก (๑) (๒) (๓) และ (๔) ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (ร่างมาตรา ๑๓)

๗.๒.๒ กำหนดให้สภาวัฒนธรรมมีสถานภาพเป็นองค์กรภาคเอกชนที่ดำเนินงานวัฒนธรรมภายใต้การกำกับดูแลของกรมส่งเสริมวัฒนธรรม (มาตรา ๑๔)

๗.๒.๓ กำหนดองค์ประกอบของสภาวัฒนธรรม

ให้สภาวัฒนธรรม ประกอบด้วย กรรมการและสมาชิกที่มาจากผู้แทนองค์กรที่ดำเนินงานวัฒนธรรมหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง

ซึ่งเป็นองค์กรเครือข่ายวัฒนธรรม เช่น เครือข่ายภาครัฐ เครือข่ายภาคเอกชน เครือข่ายภาคชุมชน เครือข่ายภาคธุรกิจ เครือข่ายปราชญ์ชาวบ้าน และเครือข่ายภาควิชาการ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (ร่างมาตรา ๑๕)

๗.๒.๔ กำหนดให้ในแต่ละจังหวัด อำเภอ และตำบลให้มีสภาวัฒนธรรมจังหวัด สภาวัฒนธรรมอำเภอ และสภาวัฒนธรรมตำบล ในแต่ละระดับได้เพียงหนึ่งแห่ง (ร่างมาตรา ๑๖)

๗.๒.๕ กำหนดให้คุณสมบัติหลักเกณฑ์ วิธีการได้มา จำนวนกรรมการและสมาชิก วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง การประชุม การบริหารจัดการ และการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรม ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (ร่างมาตรา ๑๗)

๗.๒.๖ กำหนดให้สภาวัฒนธรรมจังหวัด สภาวัฒนธรรมอำเภอ และสภาวัฒนธรรมตำบล มีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติเกี่ยวกับการกำหนดนโยบายและแผนแม่บทวัฒนธรรมของชาติ

(๒) เป็นศูนย์กลางในการแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ และแนวคิดในการดำเนินงานวัฒนธรรม โดยเชื่อมโยงกันเป็นเครือข่ายวัฒนธรรม

(๓) ระดมทรัพยากร บุคลากร และสรรพกำลังต่าง ๆ จากหน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ เพื่อการดำเนินงานวัฒนธรรม

(๔) ส่งเสริม สนับสนุนและร่วมจัดกิจกรรมขององค์กรภาคีและเครือข่าย

วัฒนธรรมเพื่อการอนุรักษ์ ฟื้นฟู พัฒนา
สร้างสรรค์ แลกเปลี่ยน สืบทอดและเฝ้าระวัง
ทางวัฒนธรรม

(๕) เผยแพร่ประชาสัมพันธ์กิจกรรม
และผลการดำเนินงานขององค์กรภาคี
และเครือข่ายวัฒนธรรม

(๖) ดำเนินการอื่นใดตามที่
คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวง
วัฒนธรรม จังหวัด หรือหน่วยงานอื่น ๆ
ขอความร่วมมือทางวัฒนธรรม (ร่างมาตรา ๑๘)

๗.๓ หมวด ๒ กองทุนส่งเสริมงาน
วัฒนธรรม

๗.๓.๑ กำหนดให้มีการจัดตั้งกองทุน
ขึ้นกองทุนหนึ่งในกรมส่งเสริมวัฒนธรรม
เรียกว่า “กองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรม”
โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นทุนใช้จ่ายเกี่ยวกับ
การส่งเสริมและสนับสนุนงานวัฒนธรรมตาม
พระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๑๙)

๗.๓.๒ กำหนดให้กองทุนประกอบด้วย
(๑) เงินและทรัพย์สินที่ได้รับโอนมา
ตามมาตรา ๓๒

(๒) เงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรให้จาก
งบประมาณรายจ่ายประจำปี

(๓) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคหรือ
มอบให้

(๔) เงินหรือทรัพย์สินที่ได้รับจาก
ต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ

(๕) ดอกผลหรือรายได้ที่เกิดจากเงิน
หรือทรัพย์สินของกองทุน (ร่างมาตรา ๒๐)

๗.๓.๓ การบริหารงานทรัพย์สินของ
กองทุน กำหนดให้มีคณะกรรมการกองทุน
ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความ
เชี่ยวชาญในการบริหารจัดการด้านการเงิน
และด้านวัฒนธรรมซึ่งคณะกรรมการวัฒนธรรม

แห่งชาติเป็นผู้แต่งตั้งจำนวนไม่เกินแปดคน
เป็นกรรมการ โดยกำหนดให้กรรมการ
เลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการ
ของคณะกรรมการกองทุน และให้อธิบดี
กรมส่งเสริมวัฒนธรรมเป็นกรรมการ
และเลขานุการ (ร่างมาตรา ๒๑)

๗.๓.๔ คุณสมบัติ วาระการดำรง
ตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่ง
ของคณะกรรมการกองทุน ตลอดจน
การประชุมของคณะกรรมการกองทุน
กำหนดให้นำมาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙
และมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับกับคณะกรรมการ
กองทุนโดยอนุโลม (ร่างมาตรา ๒๒)

๗.๓.๕ กำหนดให้คณะกรรมการ
กองทุนมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) บริหารกองทุนให้เป็นไปตาม
วัตถุประสงค์

(๒) พิจารณาอนุมัติโครงการหรือ
กิจกรรมที่ขอรับการอุดหนุนจากกองทุนให้
สอดคล้อง

กับนโยบายวัฒนธรรมของชาติในเรื่อง
การศึกษา วิจัย พัฒนา ฟื้นฟู อนุรักษ์ ส่งเสริม
และเผยแพร่งานวัฒนธรรม

(๓) ติดตามและประเมินผลการดำเนิน
โครงการ หรือกิจกรรมที่ได้รับการส่งเสริมหรือ
สนับสนุนจากกองทุน

(๔) เสนอรายงานประจำปีเกี่ยวกับ
สถานะการเงินและการบริหารกองทุนต่อ
คณะกรรมการ

(๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่รัฐมนตรี
หรือคณะกรรมการมอบหมาย

เงื่อนไขและรายละเอียดของโครงการ
หรือกิจกรรมตาม (๒) ให้เป็นไปตามระเบียบ
ที่คณะกรรมการกองทุนกำหนด (ร่างมาตรา ๒๓)

๗.๓.๖ กำหนดให้เงินและดอกผลของกองทุนไม่ต้องนำส่งคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ (ร่างมาตรา ๒๔)

๗.๓.๗ กำหนดให้ผู้บริจาคเงินหรือทรัพย์สินให้แก่กองทุน มีสิทธินำไปลดหย่อนในการคำนวณภาษีเงินได้หรือได้รับยกเว้นภาษีสำหรับเงินหรือทรัพย์สินที่บริจาคแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในประมวลรัษฎากร (ร่างมาตรา ๒๕)

๗.๓.๘ กำหนดให้การรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน การจัดหาผลประโยชน์ และการจัดการกองทุนให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกองทุนกำหนด โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง (ร่างมาตรา ๒๖)

๗.๓.๙ กำหนดให้คณะกรรมการกองทุนจัดทำงบดุลและบัญชีทำการส่งผู้สอบบัญชีตรวจสอบภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีทุกปี และให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน หรือบุคคลภายนอกตามที่คณะกรรมการกองทุนแต่งตั้งด้วยความเห็นชอบจากสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีของกองทุนในรอบปีและรายงานผลการสอบบัญชีของกองทุนเสนอต่อคณะกรรมการ (ร่างมาตรา ๒๗)

๗.๔ หมวด ๓ การยกย่องเชิดชูเกียรติ

๗.๔.๑ กำหนดให้บุคคลอาจได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติทางวัฒนธรรม ได้แก่ ศิลปินแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรม และบุคคลที่มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรม (ร่างมาตรา ๒๘)

๗.๔.๒ กำหนดให้มีการกำหนดสาขา คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกศิลปินแห่งชาติ รวมทั้งประโยชน์ตอบแทนซึ่งศิลปินแห่งชาติจะได้รับจากเงินกองทุนให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง การกำหนดสาขา คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรม และบุคคลที่มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรม รวมตลอดถึงประโยชน์ตอบแทนซึ่งบุคคลดังกล่าวจะได้รับจากเงินกองทุน ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง (ร่างมาตรา ๒๙)

๗.๔.๓ กำหนดให้บุคคลที่ได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติ พึงมีบทบาทในเรื่องการวิจัย พัฒนา ฟื้นฟู อนุรักษ์ ให้การศึกษา ส่งเสริม และเผยแพร่ผลงานศิลปะและวัฒนธรรม และให้คำแนะนำและคำปรึกษาทางศิลปะและวัฒนธรรมแก่กระทรวงวัฒนธรรม (ร่างมาตรา ๓๐)

๘. บทเฉพาะกาล

๘.๑ กำหนดให้บรรดาพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๔๘๕ และพระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะได้มีกฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศตามพระราชบัญญัตินี้ ออกใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๓๑)

๘.๒ กำหนดให้โอนทรัพย์สิน หนี้
เงินงบประมาณ และรายได้ของกองทุนส่งเสริม
งานวัฒนธรรมตามพระราชบัญญัติสำนักงาน
คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๒
ไปเป็นของกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรม
ตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๓๒)

๘.๓ กำหนดให้ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่ง
ในคณะกรรมการกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรม
ตามพระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการ
วัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๒ อยู่ในวันที่
พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้ง
คณะกรรมการกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรม
ตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกิน
เก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ
(ร่างมาตรา ๓๓)

๘.๔ กำหนดให้ผู้ซึ่งเป็นศิลปิน
แห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรม
และผู้มีผลงานดีเด่นทางด้านวัฒนธรรม
อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นศิลปิน
แห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรม
หรือบุคคลที่มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรม
ตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี
(ร่างมาตรา ๓๔)

๘.๕ กำหนดให้ผู้ซึ่งเป็นกรรมการ
และสมาชิกในสภาวัฒนธรรมที่จัดตั้งขึ้น
ตามระเบียบกระทรวงวัฒนธรรมว่าด้วย
สภาวัฒนธรรม พ.ศ. ๒๕๕๑ อยู่ในวันที่
พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีกรรมการและ
สมาชิกในสภาวัฒนธรรมตามพระราชบัญญัตินี้
ทั้งนี้ ต้องไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่
พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๓๕)

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้ประมวลและรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ในกระบวนการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติเห็นชอบแล้ว ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๖ (สมัยสามัญทั่วไป) เมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๓ โดยมีเนื้อหาแบ่งออกเป็น ๒ ส่วน ประกอบด้วย

ส่วนที่ ๑ ความเป็นมา สำคัญ ประเด็นที่มีการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ที่สำคัญ ๆ และผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ.

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ.

ภาคผนวก

- : ร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
- : รายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎร
- : ร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

เอกสารประกอบการพิจารณาฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในราชการวงงานด้านนิติบัญญัติของวุฒิสภา โดยมุ่งเน้นสารประโยชน์ในเชิงอ้างอิงเบื้องต้น สำหรับเพื่อประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภาโดยเฉพาะ

สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
พฤษภาคม ๒๕๕๓

เอกสารประกอบการพิจารณา

จัดทำโดย

นายนิท ผาสุข ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย

นางสาวสุพัตรา วรรณศิริกุล ผู้อำนวยการกลุ่มงานกฎหมาย ๑

นายบุญสงค์ ลาคำ นิตกร ๖ นายทศวิญญู เกียรติทัตต์ วิทยากร ๗.

นางสาวนิตยา นาคเกษม เจ้าพนักงานธุรการ ๓ นางสาวธารินี ดวงสุวรรณ เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ๓

กลุ่มงานกฎหมาย ๑ สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา โทร. ๐ ๒๕๓๑ ๙๒๘๘

ผลิตโดย

กลุ่มงานการพิมพ์ สำนักการพิมพ์ โทร. ๐ ๒๒๕๕ ๑๗๔๑ - ๔๒

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ท่านสมาชิกวุฒิสภา และผู้สนใจที่มีความประสงค์หรือต้องการที่จะศึกษาเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเป็นการล่วงหน้าก่อนวันประชุมวุฒิสภา สามารถสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติได้จากเว็บไซต์วุฒิสภา www.senate.go.th หรือขอรับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติได้ที่ศูนย์บริการข้อมูลกฎหมาย วุฒิสภา อาคารรัฐสภา ๒ ชั้น ๑ หมายเลขโทรศัพท์ ๐ ๒๒๕๕

สารบัญ

หน้า

บทสรุปสำหรับสมาชิกวุฒิสภา..... ก

ส่วนที่ ๑ ความเป็นมา สาระสำคัญ ประเด็นที่มีการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ที่สำคัญ ๆ และผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับ
ร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ.

- ความเป็นมาของร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๑
- สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๗
- ประเด็นที่มีการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สำคัญ ๆ
และผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับ
ร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๑๙
 ๑. สรุปประเด็นสำคัญในการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง..... ๑๙
 - ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง ๒๕
 ๒. สรุปประเด็นสำคัญในการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สอง
และวาระที่สาม..... ๒๕
 - ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สอง
ชั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา..... ๒๖
 - ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สาม ๓๔

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ.

- คำชี้แจงประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๓๕
- ความจำเป็นเร่งด่วนในการเสนอร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๓๘
- หลักเกณฑ์ในการตรวจสอบความจำเป็นในการตราพระราชบัญญัติ
วัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๓๙
- สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๔๑

ภาคผนวก :

- ร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) (๑)
- รายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎร (๑๕)
- ร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว (๓๕)

ส่วนที่ ๑

ความเป็นมา สาระสำคัญ ประเด็นที่มีการอภิปราย
ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สำคัญ ๆ
และผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร
เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ.

ความเป็นมา

ของ

ร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ.

ความเป็นมา

ของร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ)

ร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. มีผู้เสนอต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณา รวมทั้งสิ้น จำนวน ๕ ฉบับ ดังนี้

๑. เสนอโดย คณะรัฐมนตรี ชุดที่มี นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เป็นนายกรัฐมนตรี เสนอต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๒ และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๕ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

๒. เสนอโดย นายไพจิตร ศรีวรขาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย กับคณะ ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๑ และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑ (สมัยวิสามัญ) วันพุธที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๑

๓. เสนอโดย นางสาวผ่องศรี ธาราภูมิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะ ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๒ และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๕ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

๔. เสนอโดย นางพัฒนา สังขทรัพย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย กับคณะ ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๒ และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๖ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

๕. เสนอโดย นายนิอาร์ส เจตภาวิวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคชาติไทยพัฒนา กับคณะ ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๙ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

โดยมีหลักการและเหตุผลทำนองเดียวกัน ดังนี้

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยวัฒนธรรมแห่งชาติ และกฎหมายว่าด้วยสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๔๘๕ และพระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน ทำให้มีบทบัญญัติหลายประการไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน สมควรปรับปรุงเพื่อให้มีการอนุรักษ์และฟื้นฟูจารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะและวัฒนธรรมอันดีของชาติและของท้องถิ่น รวมทั้งการยกย่องเชิดชูเกียรติให้แก่บุคคลที่สมควรเป็นศิลปินแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรมหรือบุคคลที่มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรม อันเป็นการรองรับและสร้างขวัญกำลังใจให้แก่ประชาชนที่มีส่วนร่วมในการสืบสานเรื่องดังกล่าวได้อย่างเหมาะสม ทั้งนี้ ภายใต้การส่งเสริมและประสานงานของคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ และหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรง เพื่อการดำเนินการให้เป็นรูปธรรมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สำหรับร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ที่เสนอโดยคณะรัฐมนตรีนั้น คณะรัฐมนตรีได้มีการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ดังนี้

(๑) เมื่อวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๑ คณะรัฐมนตรี ชุดที่มี นายสมัคร สุนทรเวช เป็นนายกรัฐมนตรี ได้ลงมติเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ... ที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาแล้ว ตามที่กระทรวงวัฒนธรรมเสนอ และให้ส่งคณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา ก่อนนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป

(๒) เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๒ คณะรัฐมนตรี ชุดที่มี นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เป็นนายกรัฐมนตรี ลงมติเห็นชอบให้ถอนร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ตามที่กระทรวงวัฒนธรรมเสนอ

(๓) เมื่อวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๒ คณะรัฐมนตรี ชุดที่มี นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เป็นนายกรัฐมนตรี ได้ลงมติเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ตามที่กระทรวงวัฒนธรรมเสนอ และให้ส่งคณะกรรมการประสานงานด้านนิติบัญญัติพิจารณา ก่อนเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป

เกี่ยวกับความเป็นมาของร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. คณะรัฐมนตรี ชุดที่มี พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นนายกรัฐมนตรี ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๐ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๗๐/๒๕๕๐ วันพุธที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๐ และคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๑ อนุมัติหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ตามที่กระทรวงวัฒนธรรมเสนอ โดยร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัติยกเลิกกฎหมายบางฉบับที่ไม่เหมาะสมกับกาลปัจจุบัน (ฉบับที่..) พ.ศ. ที่เสนอโดยสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้ขอรับมาพิจารณาก่อนรับหลักการ และอยู่ระหว่างการพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาและส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง จึงให้ส่งร่างพระราชบัญญัติที่กระทรวงวัฒนธรรมเสนอให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาเป็นเรื่องด่วน และ

ประกอบการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติดังกล่าวต่อไป และต่อมา คณะรัฐมนตรี ได้มีมติ เมื่อวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๐ อนุมัติให้กระทรวงวัฒนธรรมเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ตามที่กระทรวงวัฒนธรรมเสนอ และแจ้งให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาทราบเพื่อประกอบการตรวจพิจารณา ร่างพระราชบัญญัตินี้ต่อไป โดยกระทรวงวัฒนธรรมได้เสนอขอเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ดังนี้

๑. ขอเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบของคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติโดยให้นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมายได้รับผิดชอบด้านวัฒนธรรมเป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมเป็นรองประธาน ปลัดกระทรวงอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องและผู้ทรงคุณวุฒิเป็นกรรมการ

๒. กำหนดให้สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรมทำหน้าที่ฝ่ายเลขานุการและงานธุรการของคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

๓. กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติเพิ่มเติม โดยให้มีอำนาจวางนโยบายและกำหนดแผนงาน รวมทั้งยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมระดับชาติและเสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีในการปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องครอบคลุมทุกมิติด้านวัฒนธรรมและภารกิจด้านศิลปะ วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมของกระทรวงวัฒนธรรม

๔. กำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติเปลี่ยนเป็นสำนักงานวัฒนธรรมวิถีชีวิตและภูมิปัญญาไทย ดูแลรับผิดชอบเรื่องวัฒนธรรม วิถีชีวิตและภูมิปัญญาไทย รวมทั้งกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรม (เดิม)

ร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ฉบับนี้ มีสาระสำคัญ คือ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๔๕ พระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๕๔๖ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนราชการ พุทธศักราช ๒๕๔๖ พระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๒ และพระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ และกำหนดให้มีคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ประกอบด้วย นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธานกรรมการโดยตำแหน่ง กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิไม่เกิน ๙ คน โดยมีปลัดกระทรวงวัฒนธรรมเป็นกรรมการและเลขานุการ กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ วาระการดำรงตำแหน่ง องค์ประชุมและอำนาจหน้าที่ กำหนดให้จัดตั้งกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมวิถีชีวิตและภูมิปัญญา ในกรมวัฒนธรรมวิถีชีวิตและภูมิปัญญา โดยให้โอนทรัพย์สินส่วนหนึ่งมาจากกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมตามพระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๒ ด้วย กำหนดให้กองทุนมีการบริหารโดยคณะกรรมการกองทุนซึ่งประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในการบริหารจัดการด้านการเงินและด้านวัฒนธรรมวิถีชีวิตและภูมิปัญญา ซึ่งคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติเป็นผู้แต่งตั้งและให้คณะกรรมการกองทุนมีอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนด กำหนดให้มีการยกย่องเชิดชูเกียรติทางวัฒนธรรม ได้แก่ ศิลปินแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิ

ทางวัฒนธรรม และบุคคลที่มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรม โดยการกำหนดสาขา คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือก รวมทั้งประโยชน์ตอบแทนศิลปินแห่งชาติให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง และกำหนดบทเฉพาะกาลรองรับผู้ซึ่งเป็นศิลปินแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรมและผู้มีผลงานดีเด่นทางด้านวัฒนธรรมอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นศิลปินแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรม และบุคคลที่มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรมตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี เพื่อรองรับให้แก่บุคคลดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ทั้ง ๕ ฉบับ พร้อมกันไปในวาระที่หนึ่งชั้นรับหลักการ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๘ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๓ โดยที่ประชุมได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ ทั้ง ๕ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียง ๓๐๖ เสียง ไม่รับหลักการ ๒ เสียง งดออกเสียง ไม่มี และไม่ลงคะแนน ๑๓ เสียง และมีมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๓๖ คน เพื่อพิจารณาในวาระที่สอง ชั้นคณะกรรมการ โดยถือเอาร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ที่คณะรัฐมนตรีผู้เสนอเป็นหลักในการพิจารณา กำหนดการแปรญัตติ ภายในกำหนด ๗ วัน

คณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๓๖ คน ประกอบด้วย

๑. นายธีระ สลักเพชร*	ประธานคณะกรรมการ
๒. นางนิภา พริ้งศุลกะ	รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓. นายไพจิตร ศรีวรขาน	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
๔. นางพัฒนา สังขทรัพย์	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม
๕. นางบุญรื่น ศรีธเรศ	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สี่
๖. นายสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล	รองประธานคณะกรรมการ คนที่ห้า
๗. นายสัมพันธ์ ทองสมัคร	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๘. รองศาสตราจารย์ธงทอง จันทรางศุ*	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๙. ศาสตราจารย์ปรีชา เถาทอง	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๑๐. นางวันเพ็ญ พร้อมพัฒน์	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๑๑. นายมงคล บุญวงศ์	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๑๒. นางสาวผ่องศรี ธาราภูมิ	เลขานุการคณะกรรมการ
๑๓. ว่าที่ร้อยตรีถิรวัฒน์ จำปาไชยศรี	ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
๑๔. นายสมชาย เสียงหลาย*	ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ คนที่สอง
๑๕. นางนฤมล ธารดำรงค์	ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ คนที่สาม
๑๖. นายประเสริฐ จันทรวงทอง	โฆษกคณะกรรมการ

* หมายถึง กรรมการในสัดส่วนของรัฐบาล

๑๗. นางอุดมลักษณ์ เพ็ญรพัฒน์	โฆษกคณะกรรมการธิการ
๑๘. นายสุขวิชชาญ มุสิกกุล	โฆษกคณะกรรมการธิการ
๑๙. นางสาวกัลยา รุ่งวิจิตรชัย	๒๐. นายจักรวาล ท้วมเจริญ
๒๑. นายจำรัส เวียงสงค์	๒๒. นายณัฐวุฒิ วัลลิโกดม
๒๓. นางสาวนริศลา อติเทพพรพันธุ์	๒๔. นางสาวพรพิมล ธรรมสาร
๒๕. นายमुख สุไลมาน	๒๖. นางสาวละออง ตียะไพรัช
๒๗. นางสาวสิรินทร รามสุต	๒๘. นายสุชัย งามจิตต์เอื้อ*
๒๙. นายอภิรักษ์ โปษยานนท์*	๓๐. นายอภิวัฒน์ บัวพันธ์
๓๑. นายอุดร ทองประเสริฐ	๓๒. นายธนิตพล ไชยนิรันทน
๓๓. นายมารุต มัสยวานิช	๓๔. นายนิฮาริส เจตนาภิวัฒน์
๓๕. นายไพโรจน์ อิศระเสรีพงษ์	๓๖. นางอนรรักษ์ บุญศล

เมื่อคณะกรรมการธิการวิสามัญฯ พิจารณาเสร็จแล้ว ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ พร้อมทั้งรายงานการพิจารณาและข้อสังเกตของคณะกรรมการธิการวิสามัญฯ ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร^๑ และได้บรรจุวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๖ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ซึ่งที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่สอง ขึ้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราในคราวเดียวกันโดยพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราจนจบร่าง และได้พิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๓๐^๒

เมื่อจบการพิจารณาในวาระที่สอง ขึ้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราแล้ว ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาต่อไปในวาระที่สาม โดยลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ด้วยคะแนนเสียง ๒๙๕ เสียง ไม่เห็นชอบ ไม่มีงดออกเสียง ๓ เสียง และไม่ลงคะแนน ๑๖ เสียง และส่งให้วุฒิสภาพิจารณาต่อไปตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

^๑ โปรดดู รายงานของคณะกรรมการธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎร ในภาคผนวกหน้า (๑๕)

^๒ ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๓๐ กำหนดว่า

“เมื่อได้พิจารณาตามข้อ ๑๒๙ จนจบร่างแล้ว ให้สภาพิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง และในการพิจารณาครั้งนี้สมาชิกอาจขอแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำได้ แต่จะขอแก้ไขเพิ่มเติมเนื้อความใดไม่ได้ นอกจากเนื้อความที่เห็นว่ายังขัดแย้งกันอยู่”

เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ คณะกรรมการได้มีข้อสังเกตและที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณา ดังนี้

คณะกรรมการเห็นควรให้มีการตรากฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อปกป้อง คุ้มครององค์ความรู้ ภูมิปัญญาวัฒนธรรมของชาติอย่างเป็นรูปธรรมอย่างยั่งยืน รวมทั้งสนับสนุนให้การจัดทำบัญชีรายชื่อการขึ้นทะเบียนการสืบสานและสืบทอดการเฝ้าระวัง การนำไปใช้อย่างเหมาะสม และส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการปกป้องคุ้มครองมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม

อนึ่ง เมื่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ในวาระที่หนึ่งแล้ว ประธานวุฒิสภาได้พิจารณาและมีดำริให้คณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภาพิจารณาว่าเห็นสมควรมอบหมายให้คณะกรรมการสามัญประจำวุฒิสภาคณะใด หรือจะเสนอให้วุฒิสภาดังคณะกรรมการวิสามัญขึ้นเพื่อพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๓๖” ซึ่งในคราวประชุมคณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๓ คณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภาได้พิจารณาและเห็นควรมอบหมายให้คณะกรรมการการศาสนา คุณธรรม จริยธรรม ศิลปะและวัฒนธรรม วุฒิสภา เป็นผู้พิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และเมื่อสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบในวาระที่สามแล้ว ให้คณะกรรมการดังกล่าวรายงานต่อที่ประชุมวุฒิสภาเป็นการด่วน ทั้งนี้ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภาในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ต่อไป

๑๓ ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๓๖ กำหนดว่า

“ในกรณีที่มีความจำเป็นเกี่ยวกับประโยชน์สาธารณะ เมื่อสภาผู้แทนราษฎรมิมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติใดในวาระที่หนึ่งแล้ว ประธานวุฒิสภาอาจพิจารณามอบหมายให้คณะกรรมการสามัญประจำวุฒิสภาคณะใดคณะหนึ่งที่เกี่ยวข้อง หรือวุฒิสภาอาจตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งมีจำนวนไม่เกินสิบห้าคนแล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัตินั้นดังกล่าวเป็นเฉพาะกรณีไปก็ได้ และเมื่อสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบในวาระที่สามแล้ว ให้คณะกรรมการดังกล่าวรายงานต่อประธานวุฒิสภาเป็นการด่วน ทั้งนี้ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของสมาชิกในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินั้นต่อไป”

สาระสำคัญ

ของ

ร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ.

สาระสำคัญ

ของร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ)

๑. หลักการและเหตุผล

๑.๑ หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยวัฒนธรรมแห่งชาติ และกฎหมายว่าด้วยสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

๑.๒ เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๔๕ และพระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน ทำให้มีบทบัญญัติหลายประการไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน สมควรปรับปรุงเพื่อให้มีการอนุรักษ์และฟื้นฟู จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะและวัฒนธรรมอันดีของชาติและของท้องถิ่น รวมทั้งการยกย่องเชิดชูเกียรติให้แก่บุคคลที่สมควรเป็นศิลปินแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรมหรือบุคคลที่มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรม อันเป็นการรองรับและสร้างขวัญกำลังใจให้แก่ประชาชนที่มีส่วนร่วมในการสืบสาน เรื่องดังกล่าวได้อย่างเหมาะสม ทั้งนี้ ภายใต้การส่งเสริมและประสานงานของคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติและหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรง เพื่อการดำเนินการให้เป็นรูปธรรมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๑)

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ.”

๓. คำปรารภ

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยวัฒนธรรมแห่งชาติ และกฎหมายว่าด้วยสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

๔. วันใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๒)

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

๕. บทยกเล็กกฎหมาย (ร่างมาตรา ๓)

มาตรา ๓ ให้ยกเล็ก

- (๑) พระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๘๕
- (๒) พระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๕๘๖
- (๓) พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการสภาวัฒนธรรมแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๘๖
- (๔) พระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๒
- (๕) พระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๓๕

๖. บทรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๕)

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

๗. เนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

๗.๑ บทนิยามศัพท์ (ร่างมาตรา ๕)

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

“วัฒนธรรม” หมายความว่า วิถีการดำเนินชีวิต ความคิด ความเชื่อ ค่านิยม จารีต ประเพณี พิธีกรรม และภูมิปัญญา ซึ่งกลุ่มชนและสังคมได้ร่วมสร้างสรรค์ สืบส่ง ปูปลูกฝัง สืบทอด เรียนรู้ ปรับปรุง และเปลี่ยนแปลง เพื่อให้เกิดความเจริญอกงาม ทั้งด้านจิตใจและวัตถุ อย่างสันติสุข และยั่งยืน

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรม

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

๗.๒ หมวด ๑ การบริหารงานวัฒนธรรม ส่วนที่ ๑ คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (ร่างมาตรา ๖ – ร่างมาตรา ๑๒)

๗.๒.๑ ส่วนที่ ๑ คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

๗.๒.๑.๑ กำหนดให้มีคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ประกอบด้วย นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมเป็นรองประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงที่เกี่ยวข้อง และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความเชี่ยวชาญด้านวัฒนธรรมมีจำนวนไม่เกินเก้าคน เป็นกรรมการ โดยให้ปลัดกระทรวงวัฒนธรรมเป็นกรรมการและเลขานุการ (ร่างมาตรา ๖)

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ประกอบด้วย นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมเป็นรองประธานกรรมการ ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ประธานสภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทย และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความเชี่ยวชาญด้านวัฒนธรรมจำนวนไม่เกินเก้าคน เป็นกรรมการ

ให้ปลัดกระทรวงวัฒนธรรมเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้ปลัดกระทรวงวัฒนธรรมแต่งตั้งข้าราชการในสังกัดกระทรวงวัฒนธรรมเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

๗.๒.๑.๒ กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (ร่างมาตรา ๗)

มาตรา ๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบปีบริบูรณ์
- (๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย คนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๔) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

๗.๒.๑.๓ กำหนดให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน (ร่างมาตรา ๘)

มาตรา ๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระหรือในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่งให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างหรือเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้น อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทนหรือของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งตามวาระ หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

๗.๒.๑.๔ การพ้นจากตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ (ร่างมาตรา ๙)
 มาตรา ๙ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจาก
 ตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) นายกรัฐมนตรีให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือ
 หย่อนความสามารถ
- (๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๗

๗.๒.๑.๕ การประชุมของคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (ร่างมาตรา ๑๐)
 มาตรา ๑๐ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่า
 กึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในกรณีที่ประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้
 ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการและรองประธานกรรมการไม่มา
 ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธาน
 ในที่ประชุมสำหรับการประชุมคราวนั้น

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่ง
 ในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียง
 ชี้ขาด

๗.๒.๑.๖ อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติโดยกำหนดให้
 คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ เช่น เสนอแนะและให้ความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบาย
 และแผนแม่บทวัฒนธรรมของชาติ เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อจัดให้มีหรือแก้ไขกฎหมาย
 ระเบียบ ข้อบังคับ หรือมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมของชาติ วางแนวทางและประสาน
 นโยบายและแผน เพื่อความร่วมมือและการปฏิบัติงานขององค์กรต่าง ๆ ในหน่วยงานของรัฐและ
 เอกชนในเรื่องที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมของชาติ และการรณรงค์วัฒนธรรมอันดีงามของชาติ
 ให้คำปรึกษา แนะนำ และประสานงานกับหน่วยงานของรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริม
 งานวัฒนธรรมของชาติ ตลอดจนควบคุมและหาวิธีปลูกฝังวัฒนธรรมของชาติในจิตใจของ
 ประชาชนเพื่อให้มีการปฏิบัติตาม เป็นต้น (ร่างมาตรา ๑๑ และร่างมาตรา ๑๒)

มาตรา ๑๑ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) เสนอแนะและให้ความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบายและแผนแม่บท
 วัฒนธรรมของชาติ
- (๒) เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อจัดให้มีหรือแก้ไขกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ
 หรือมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมของชาติ

(๓) วางแนวทางและประสานนโยบายและแผน เพื่อความร่วมมือและการปฏิบัติงานขององค์กรต่างๆ ในหน่วยงานของรัฐและเอกชนในเรื่องที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมของชาติ และการรณรงค์วัฒนธรรมอันดีงามของชาติ

(๔) ให้คำปรึกษา แนะนำ และประสานงานกับหน่วยงานของรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมงานวัฒนธรรมของชาติ

(๕) ควบคุมและหาวิธีปลูกฝังวัฒนธรรมของชาติในจิตใจของประชาชนเพื่อให้มีการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ

(๖) กำกับ ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานด้านวัฒนธรรมของชาติ

(๗) กำหนดแผนการเงินและแผนงบประมาณรายจ่ายประจำปีของกองทุน

(๘) พิจารณาเสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติ

(๙) ปฏิบัติงานอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการหรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๑๒ คณะกรรมการอาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้

การประชุมคณะอนุกรรมการ ให้นำมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

๗.๒.๒ ส่วนที่ ๒ สภาวัฒนธรรม (ร่างมาตรา ๑๓ – ร่างมาตรา ๑๘)

๗.๒.๒.๑ กำหนดให้จัดตั้งสภาวัฒนธรรมในแต่ละระดับ ประกอบด้วยสภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทย สภาวัฒนธรรมจังหวัด สภาวัฒนธรรมอำเภอ และสภาวัฒนธรรมตำบล (ร่างมาตรา ๑๓)

มาตรา ๑๓ เพื่อประโยชน์ในการอนุรักษ์หรือฟื้นฟูจารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่นและของชาติและประสานการดำเนินงานวัฒนธรรม ซึ่งภาคประชาสังคมและประชาชนมีส่วนร่วม ให้จัดตั้งสภาวัฒนธรรมในแต่ละระดับ ประกอบด้วย

(๑) สภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทย

(๒) สภาวัฒนธรรมจังหวัด

(๓) สภาวัฒนธรรมอำเภอ

(๔) สภาวัฒนธรรมตำบล

การจัดตั้งสภาวัฒนธรรมอื่นๆ นอกเหนือจาก (๑) (๒) (๓) และ (๔) ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

๗.๒.๒.๒ กำหนดให้สภาวัฒนธรรมมีสถานภาพเป็นองค์กรภาคเอกชนที่
ดำเนินงานวัฒนธรรมภายใต้การกำกับดูแลของกรมส่งเสริมวัฒนธรรม (ร่างมาตรา ๑๔)

มาตรา ๑๔ ให้สภาวัฒนธรรมที่จัดตั้งตามมาตรา ๑๓ มีสถานภาพเป็นองค์กร
ภาคเอกชนที่ดำเนินงานวัฒนธรรมภายใต้การกำกับดูแลของกรมส่งเสริมวัฒนธรรม

๗.๒.๒.๓ องค์ประกอบของสภาวัฒนธรรม ประกอบด้วย กรรมการและสมาชิก
ที่มาจากผู้แทนองค์กรที่ดำเนินงานวัฒนธรรมหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นองค์กรเครือข่าย
วัฒนธรรม เช่น เครือข่ายภาครัฐ เครือข่ายภาคเอกชน เครือข่ายภาคชุมชน เครือข่ายภาคธุรกิจ
เครือข่ายปราชญ์ชาวบ้าน และเครือข่ายภาควิชาการ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
(ร่างมาตรา ๑๕)

มาตรา ๑๕ ให้สภาวัฒนธรรมตามมาตรา ๑๓ ประกอบด้วย กรรมการและสมาชิก
ที่มาจากผู้แทนองค์กรที่ดำเนินงานวัฒนธรรมหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นองค์กรเครือข่ายวัฒนธรรม
เช่น เครือข่ายภาครัฐ เครือข่ายภาคเอกชน เครือข่ายภาคชุมชน เครือข่ายภาคธุรกิจ เครือข่ายปราชญ์
ชาวบ้าน และเครือข่ายภาควิชาการ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

๗.๒.๒.๔ กำหนดให้ในแต่ละจังหวัด อำเภอ และตำบลมีสภาวัฒนธรรมจังหวัด
สภาวัฒนธรรมอำเภอ และสภาวัฒนธรรมตำบล ในแต่ละระดับได้เพียงหนึ่งแห่ง (ร่างมาตรา ๑๖)

มาตรา ๑๖ ในแต่ละจังหวัด อำเภอ และตำบลให้มีสภาวัฒนธรรมจังหวัด
สภาวัฒนธรรมอำเภอ และสภาวัฒนธรรมตำบล ตามมาตรา ๑๓ ในแต่ละระดับได้เพียงหนึ่งแห่ง

๗.๒.๒.๕ กำหนดคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา จำนวนกรรมการ
และสมาชิกวาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง การประชุม การบริหารจัดการ
และการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรม ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (ร่างมาตรา ๑๗)

มาตรา ๑๗ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา จำนวนกรรมการและสมาชิกวาระ
การดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง การประชุม การบริหารจัดการ และการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรม
ตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๕ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

๗.๒.๒.๖ กำหนดอำนาจหน้าที่ของสภาวัฒนธรรมจังหวัด สภาวัฒนธรรมอำเภอ
และสภาวัฒนธรรมตำบล (ร่างมาตรา ๑๘)

มาตรา ๑๘ ให้สภาวัฒนธรรมทุกระดับมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติเกี่ยวกับ
การกำหนดนโยบายและแผนแม่บทวัฒนธรรมของชาติ

(๒) เป็นศูนย์กลางในการแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ และแนวคิดในการดำเนินงานวัฒนธรรม โดยเชื่อมโยงกันเป็นเครือข่ายวัฒนธรรม

(๓) ระดมทรัพยากร บุคลากร และสรรพกำลังต่าง ๆ จากหน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ เพื่อการดำเนินงานวัฒนธรรม

(๔) ส่งเสริม สนับสนุนและร่วมจัดกิจกรรมขององค์กรภาคีและเครือข่ายวัฒนธรรม เพื่อการอนุรักษ์ ฟื้นฟู พัฒนา สร้างสรรค์ แลกเปลี่ยน สืบทอดและแผ่รังสีทางวัฒนธรรม

(๕) เผยแพร่ประชาสัมพันธ์กิจกรรมและผลการดำเนินงานขององค์กรภาคีและเครือข่ายวัฒนธรรม

(๖) ดำเนินการอื่นใดตามที่คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงวัฒนธรรม จังหวัด หรือหน่วยงานอื่น ๆ ขอความร่วมมือทางวัฒนธรรม

๗.๓ หมวด ๒ กองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรม (ร่างมาตรา ๑๙ – ร่างมาตรา ๒๗)

๗.๓.๑ กำหนดให้มีการจัดตั้งกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมขึ้นในกรมส่งเสริมวัฒนธรรม (ร่างมาตรา ๑๙)

มาตรา ๑๙ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งในกรมส่งเสริมวัฒนธรรม เรียกว่า “กองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรม” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นทุนใช้จ่ายเกี่ยวกับการส่งเสริมและสนับสนุนงานวัฒนธรรมตามพระราชบัญญัตินี้

๗.๓.๒ กำหนดองค์ประกอบของกองทุน (ร่างมาตรา ๒๐)

มาตรา ๒๐ กองทุนประกอบด้วย

- (๑) เงินและทรัพย์สินที่ได้รับโอนมาตามมาตรา ๓๒
- (๒) เงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรให้จากงบประมาณรายจ่ายประจำปี
- (๓) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคหรือมอบให้
- (๔) เงินหรือทรัพย์สินที่ได้รับจากต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ
- (๕) ดอกผลหรือรายได้ที่เกิดจากเงินหรือทรัพย์สินของกองทุน

๗.๓.๓ การบริหารงานทรัพย์สินของกองทุน กำหนดให้มีคณะกรรมการกองทุน ซึ่งประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในการบริหารจัดการด้านการเงิน และด้านวัฒนธรรมซึ่งคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติเป็นผู้แต่งตั้งจำนวนไม่เกินแปดคน เป็นกรรมการ (ร่างมาตรา ๒๑)

มาตรา ๒๑ ให้มีคณะกรรมการกองทุนประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในการบริหารจัดการด้านการเงิน และด้านวัฒนธรรมซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจำนวนไม่เกินแปดคนเป็นกรรมการ

ให้กรรมการตามวรรคหนึ่งเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการของ
คณะกรรมการกองทุน

ให้อธิบดีกรมส่งเสริมวัฒนธรรมเป็นกรรมการและเลขานุการ

๗.๓.๔ คุณสมบัติ วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่ง
ของคณะกรรมการกองทุน ตลอดจนการประชุมของคณะกรรมการกองทุน กำหนดให้นำมาตรา ๗
มาตรา ๘ มาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับกับคณะกรรมการกองทุนโดยอนุโลม (ร่างมาตรา ๒๒)

มาตรา ๒๒ คุณสมบัติ วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของ
คณะกรรมการกองทุน ตลอดจนการประชุมของคณะกรรมการกองทุนให้นำมาตรา ๗ มาตรา ๘
มาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับกับคณะกรรมการกองทุนโดยอนุโลม

๗.๓.๕ อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกองทุน กำหนดให้คณะกรรมการกองทุน
มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการบริหารกองทุนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ การพิจารณาอนุมัติโครงการหรือ
กิจกรรมที่ขอรับการอุดหนุนจากกองทุนให้สอดคล้องกับนโยบายวัฒนธรรมของชาติ
ในเรื่องการศึกษา วิจัย พัฒนา ฟื้นฟู อนุรักษ์ ส่งเสริม และเผยแพร่งานวัฒนธรรม การติดตาม
และประเมินผลการดำเนินโครงการ หรือกิจกรรมที่ได้รับการส่งเสริมหรือสนับสนุนจากกองทุน
เสนอรายงานประจำปีเกี่ยวกับสถานะการเงินและการบริหารกองทุนต่อคณะกรรมการ และปฏิบัติ
หน้าที่อื่นตามที่รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการมอบหมาย (ร่างมาตรา ๒๓)

มาตรา ๒๓ คณะกรรมการกองทุนมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) บริหารกองทุนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์

(๒) พิจารณาอนุมัติโครงการหรือกิจกรรมที่ขอรับการอุดหนุนจากกองทุนให้
สอดคล้องกับนโยบายวัฒนธรรมของชาติในเรื่องการศึกษา วิจัย พัฒนา ฟื้นฟู อนุรักษ์ ส่งเสริม และ
เผยแพร่งานวัฒนธรรม

(๓) ติดตามและประเมินผลการดำเนินโครงการ หรือกิจกรรมที่ได้รับการส่งเสริมหรือ
สนับสนุนจากกองทุน

(๔) เสนอรายงานประจำปีเกี่ยวกับสถานะการเงินและการบริหารกองทุนต่อ
คณะกรรมการ

(๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการมอบหมาย

เงื่อนไขและรายละเอียดของโครงการหรือกิจกรรมตาม (๒) ให้เป็นไปตาม
ระเบียบที่คณะกรรมการกองทุนกำหนด

๗.๓.๖ เงินและดอกผลของกองทุน กำหนดให้เงินและดอกผลของกองทุน ไม่ต้องนำส่งคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ (ร่างมาตรา ๒๔)

มาตรา ๒๔ เงินและดอกผลตามมาตรา ๒๐ ไม่ต้องนำส่งคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

๗.๓.๗ กำหนดให้ผู้บริจาคเงินหรือทรัพย์สินให้แก่กองทุน มีสิทธินำไปลดหย่อน ในการคำนวณภาษีเงินได้หรือได้รับยกเว้นภาษีสำหรับเงินหรือทรัพย์สินที่บริจาค แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในประมวลรัษฎากร (ร่างมาตรา ๒๕)

มาตรา ๒๕ ผู้บริจาคเงินหรือทรัพย์สินให้แก่กองทุน มีสิทธินำไปลดหย่อนในการคำนวณภาษีเงินได้หรือได้รับยกเว้นภาษีสำหรับเงินหรือทรัพย์สินที่บริจาค แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในประมวลรัษฎากร

๗.๓.๘ กำหนดให้การรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน การจัดหาผลประโยชน์ และการจัดการกองทุน ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกองทุนกำหนด (ร่างมาตรา ๒๖)

มาตรา ๒๖ การรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน การจัดหาผลประโยชน์ และการจัดการกองทุน ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกองทุนกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

๗.๓.๙ งบดุลและบัญชี กำหนดให้คณะกรรมการกองทุนจัดทำงบดุลและบัญชี ทำการส่งผู้สอบบัญชีตรวจสอบภายในหนึ่งร้อยสี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีทุกปี และให้สำนักงาน การตรวจเงินแผ่นดินหรือบุคคลภายนอกตามที่คณะกรรมการกองทุนแต่งตั้งด้วยความเห็นชอบ จากสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีของกองทุนทุกรอบปีและรายงานผลการสอบบัญชี ของกองทุนเสนอต่อคณะกรรมการ (ร่างมาตรา ๒๗)

มาตรา ๒๗ ให้คณะกรรมการกองทุนจัดทำงบดุลและบัญชีทำการส่งผู้สอบบัญชี ตรวจสอบภายในหนึ่งร้อยสี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีทุกปี

ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือบุคคลภายนอกตามที่คณะกรรมการกองทุน แต่งตั้งด้วยความเห็นชอบจากสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีของกองทุนทุกรอบปีและ รายงานผลการสอบบัญชีของกองทุนเสนอต่อคณะกรรมการ

๗.๔ หมวด ๓ การยกย่องเชิดชูเกียรติ (ร่างมาตรา ๒๘ – ร่างมาตรา ๓๐)

๗.๔.๑ การยกย่องเชิดชูเกียรติทางวัฒนธรรม กำหนดให้บุคคลอาจได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติทางวัฒนธรรม ได้แก่ ศิลปินแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรม และบุคคลที่มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรม (ร่างมาตรา ๒๘)

มาตรา ๒๘ บุคคลอาจได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติทางวัฒนธรรมดังต่อไปนี้

- (๑) ศิลปินแห่งชาติ
- (๒) ผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรม
- (๓) บุคคลที่มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรม

๗.๔.๒ กำหนดให้มีการกำหนดสาขา คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือก รวมทั้งประโยชน์ตอบแทนศิลปินแห่งชาติ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (ร่างมาตรา ๒๙)

มาตรา ๒๙ การกำหนดสาขา คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกศิลปินแห่งชาติรวมถึงประโยชน์ตอบแทนซึ่งศิลปินแห่งชาติจะได้รับจากเงินกองทุน ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

การกำหนดสาขา คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรม และบุคคลที่มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรม รวมถึงประโยชน์ตอบแทนซึ่งบุคคลดังกล่าวจะได้รับจากเงินกองทุน ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

๗.๔.๓ กำหนดให้บุคคลที่ได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติ พึงมีบทบาทในเรื่องการวิจัย พัฒนา ฟื้นฟู อนุรักษ์ ให้การศึกษา ส่งเสริม และเผยแพร่ผลงานศิลปะและวัฒนธรรม และให้คำแนะนำและคำปรึกษาทางศิลปะและวัฒนธรรมแก่กระทรวงวัฒนธรรม (ร่างมาตรา ๓๐)

มาตรา ๓๐ บุคคลที่ได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติตามมาตรา ๒๘ พึงมีบทบาทในเรื่องดังต่อไปนี้

- (๑) วิจัย พัฒนา ฟื้นฟู อนุรักษ์ ให้การศึกษา ส่งเสริม และเผยแพร่ผลงานศิลปะและวัฒนธรรม
- (๒) ให้คำแนะนำและคำปรึกษาทางศิลปะและวัฒนธรรมแก่กระทรวงวัฒนธรรม

๘. บทเฉพาะกาล

๘.๑ กำหนดให้บรรดาพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศ ที่ออกตามพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๔๕ และพระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะได้มีกฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศตามพระราชบัญญัตินี้ออกใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๓๑)

มาตรา ๓๑ ให้บรรดาพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๔๕ และพระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะได้มีกฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศตามพระราชบัญญัตินี้ออกใช้บังคับ

๘.๒ กำหนดให้โอนทรัพย์สิน หนี้ เงินงบประมาณ และรายได้ของกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมตามพระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๒ ไปเป็นของกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๓๒)

มาตรา ๓๒ ให้โอนทรัพย์สิน หนี้ เงินงบประมาณ และรายได้ของกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมตามพระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๒ ไปเป็นของกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมตามพระราชบัญญัตินี้

๘.๓ กำหนดให้ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งในคณะกรรมการกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมตามพระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๒ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๓๓)

มาตรา ๓๓ ให้ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งในคณะกรรมการกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมตามพระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๒ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

๘.๔ กำหนดให้ผู้ซึ่งเป็นศิลปินแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรม และผู้มีผลงานดีเด่นทางด้านวัฒนธรรม อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นศิลปินแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรม หรือบุคคลที่มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรมตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี (ร่างมาตรา ๓๔)

มาตรา ๓๔ ให้ผู้ซึ่งเป็นศิลปินแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรม และผู้มีผลงานดีเด่นทางด้านวัฒนธรรม อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นศิลปินแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรม หรือบุคคลที่มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรมตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี

๘.๕ กำหนดให้ผู้ซึ่งเป็นกรรมการและสมาชิกในสภาวัฒนธรรมที่จัดตั้งขึ้นตามระเบียบกระทรวงวัฒนธรรมว่าด้วยสภาวัฒนธรรม พ.ศ. ๒๕๕๑ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีกรรมการและสมาชิกในสภาวัฒนธรรมตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๓๕)

มาตรา ๓๕ ให้ผู้ซึ่งเป็นกรรมการและสมาชิกในสภาวัฒนธรรมที่จัดตั้งขึ้นตามระเบียบกระทรวงวัฒนธรรมว่าด้วยสภาวัฒนธรรม พ.ศ. ๒๕๕๑ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีกรรมการและสมาชิกในสภาวัฒนธรรมตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ประเด็นที่มีการอภิปราย

ของ

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สำคัญ ๆ

และผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับ

ร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ.

ประเด็นสำคัญจากการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สำคัญ ๆ
และผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับ
ร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ)

๑. สรุปประเด็นสำคัญในการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง

ร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. เสนอโดย คณะรัฐมนตรี ชุดที่มี นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร และผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติ ดังกล่าวอีก จำนวน ๔ ฉบับ ได้แก่ ๑. นายไพจิตร ศรีวรขาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย กับคณะ ๒.นางสาวผ่องศรี อารามุมิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะ ๓.นางพัฒนา สังขทรัพย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย กับคณะ และ ๔.นายนิอริส เจตภาวิวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคชาติไทยพัฒนา กับคณะ

ซึ่งที่ประชุมเห็นชอบให้นำร่างพระราชบัญญัติทำนองเดียวกันทั้ง ๔ ฉบับ ขึ้นมาพิจารณาร่วมกันไป โดยผู้เสนอได้แถลงหลักการและเหตุผลตามลำดับ ดังนี้

๑. คณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ นายธีระ สลักเพชร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม ได้แถลงหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. เสนอโดย คณะรัฐมนตรี ต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ดังนี้

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยวัฒนธรรมแห่งชาติ และกฎหมายว่าด้วยสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๔๕ และพระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน ทำให้มีบทบัญญัติหลายประการไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน สมควรปรับปรุงเพื่อให้มีการอนุรักษ์ และฟื้นฟูจารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะและวัฒนธรรมอันดีของชาติและของท้องถิ่น รวมทั้งการยกย่องเชิดชูเกียรติให้แก่บุคคลที่สมควรเป็นศิลปินแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรมหรือบุคคลที่มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรม อันเป็นการรองรับและสร้างขวัญกำลังใจให้แก่ประชาชนที่มีส่วนร่วมในการสืบสานเรื่องดังกล่าวได้อย่างเหมาะสม ทั้งนี้ ภายใต้งานส่งเสริมและประสานงานของคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

และหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรง เพื่อการดำเนินการให้เป็นรูปธรรมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. นายไพจิต ศรีวรขาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย ได้แถลงหลักการ
และเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. (นายไพจิต ศรีวรขาน กับคณะ
เป็นผู้เสนอ) ดังนี้

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยวัฒนธรรมแห่งชาติ และกฎหมายว่าด้วยสำนักงานคณะกรรมการ
วัฒนธรรมแห่งชาติ

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๔๕ และพระราชบัญญัติ
สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน ทำให้มีบทบัญญัติ
หลายประการไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน สมควรปรับปรุงเพื่อให้มีการอนุรักษ์และฟื้นฟูจารีต
ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะและวัฒนธรรมอันดีของชาติและของท้องถิ่น รวมทั้งการยกย่องเชิดชู
เกียรติให้แก่บุคคลที่สมควรเป็นศิลปินแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรมหรือบุคคลที่มีผลงานดีเด่นทาง
วัฒนธรรม อันเป็นการรองรับและสร้างขวัญกำลังใจให้แก่ประชาชนที่มีส่วนร่วมในการสืบสานเรื่องดังกล่าว
ได้อย่างเหมาะสม ทั้งนี้ ภายใต้การส่งเสริมและประสานงานของคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ
และหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรง เพื่อการดำเนินการให้เป็นรูปธรรมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๓. นางสาวผ่องศรี ธาราภูมิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ได้แถลง
หลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. (นางสาวผ่องศรี ธาราภูมิ
กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ดังนี้

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยวัฒนธรรมแห่งชาติ และกฎหมายว่าด้วยสำนักงานคณะกรรมการ
วัฒนธรรมแห่งชาติ

เหตุผล

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๖๖ ได้บัญญัติ
ในเรื่องสิทธิชุมชนในการอนุรักษ์ ฟื้นฟูจารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
และของชาติ และโดยที่พระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๔๕ และพระราชบัญญัติ
สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน ทำให้มีบทบัญญัติ

หลายประการไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน สมควรปรับปรุงเพื่อให้มีการอนุรักษ์และฟื้นฟูจารีต ประเพณี ภูมิปัญญาไทย ศิลปวัฒนธรรมอันทรงคุณค่าของชาติและของท้องถิ่น รวมทั้งการสร้างสรรค์สร้าง วัฒนธรรมสิทธิมนุษยชนและวัฒนธรรมประชาธิปไตยเพื่อดำรงความเป็นไทยที่มีความเป็นเอกลักษณ์และ ความเป็นสากล รวมทั้งการยกย่องบุคคลที่สมควรได้รับการเชิดชูเกียรติเป็นศิลปินแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิ ทางวัฒนธรรมหรือบุคคลที่มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย อันเป็นการสนับสนุนและ สร้างขวัญกำลังใจให้แก่ประชาชนที่มีส่วนร่วมในการสืบสานเรื่องดังกล่าวได้อย่างเหมาะสม ทั้งนี้ ภายใต้ การส่งเสริมและประสานงานของคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ และหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรง เพื่อการดำเนินการให้เป็นรูปธรรมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๔. นายนิฮาริส เจตภาวิวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคชาติไทยพัฒนา ได้แถลง หลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. (นายนิฮาริส เจตภาวิวัฒน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ดังนี้

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยวัฒนธรรมแห่งชาติ และกฎหมายว่าด้วยสำนักงานคณะกรรมการ วัฒนธรรมแห่งชาติ

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๔๕ และพระราชบัญญัติ สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานทำให้มีบทบัญญัติ หลายประการไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน สมควรปรับปรุงเพื่อให้มีการอนุรักษ์และฟื้นฟูจารีต ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะและวัฒนธรรมอันดีของชาติและของท้องถิ่น และเพื่อให้มีการเผยแพร่ วัฒนธรรม วิถีชีวิตและภูมิปัญญาไทยสู่นานาชาติอารยะประเทศ รวมทั้งการยกย่องเชิดชูเกียรติให้แก่บุคคล ที่สมควรเป็นศิลปินแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรมหรือบุคคลที่มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรม อันเป็น การรองรับและสร้างขวัญกำลังใจให้แก่ประชาชนที่มีส่วนร่วมในการสืบสานเรื่องดังกล่าวได้อย่างเหมาะสม ทั้งนี้ ภายใต้การส่งเสริมและประสานงานของคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ และหน่วยงานที่รับผิดชอบ โดยตรง เพื่อการดำเนินการให้เป็นรูปธรรมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๕. นางพัฒนา สังขทรัพย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย ได้แถลงหลักการ และเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. (นางพัฒนา สังขทรัพย์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ดังนี้

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยวัฒนธรรมแห่งชาติ และกฎหมายว่าด้วยสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๔๕ และพระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน ทำให้มีบทบัญญัติหลายประการไม่สอดคล้องกับบริบทของสังคมไทยในปัจจุบันและในยุคโลกาภิวัตน์ โดยสังคมไทยได้รับอารยธรรมของต่างประเทศเข้ามาอย่างมาก ซึ่งส่งผลต่อวัฒนธรรมของชาติไทย สมควรปรับปรุงกฎหมายเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพการณ์เปลี่ยนแปลงของสังคมไทย และเพื่อให้มีการอนุรักษ์ และฟื้นฟูจารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะและวัฒนธรรมอันดีของชาติและของท้องถิ่น รวมทั้งการยกย่องเชิดชูเกียรติให้แก่บุคคลที่สมควรเป็นศิลปินแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรมหรือบุคคลที่มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรมอันเป็นการรองรับและสร้างขวัญกำลังใจให้แก่ประชาชนที่มีส่วนร่วมในการสืบสานเรื่องดังกล่าวได้อย่างเหมาะสม ทั้งนี้ ภายใต้การส่งเสริมและประสานงานของคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ และหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรง เพื่อการดำเนินการให้เป็นรูปธรรมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

หลังจากผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ได้แถลงหลักการและเหตุผลเสร็จแล้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวอย่างกว้างขวาง ดังนี้

๑. มีความเห็นชอบด้วยกับหลักการของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เนื่องจากเป็นกฎหมายที่มีความจำเป็นจะต้องปรับปรุงให้ทันสมัยต่อเหตุการณ์ปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมโดยเฉพาะวัฒนธรรมจากภายนอกประเทศ ดังนั้น จึงควรมีการปรับปรุงบทนิยามให้มีความครอบคลุมไปถึงวัฒนธรรมที่เกี่ยวกับความเชื่อ วิถีชีวิต ศาสนา และประเพณี ตลอดจนภูมิปัญญาท้องถิ่นด้วย

นอกจากนี้ มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบางท่านเสนอให้ปรับปรุงบทนิยามให้มีความหมายถึงวัฒนธรรมการเมืองในระบอบประชาธิปไตยด้วย ทั้งนี้ เนื่องจากเห็นว่า ปัจจุบันวัฒนธรรมทางการเมืองถือเป็นวัฒนธรรมประการหนึ่งที่ต้องสนับสนุนและส่งเสริมด้วย

๒. การกำหนดบทนิยามคำว่า “วัฒนธรรม” ควรนำความหมายตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานมาประกอบการแก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามดังกล่าวด้วย ทั้งนี้ เนื่องจากบทนิยามดังกล่าวเป็นบทนิยามที่ได้มีการบัญญัติมาเป็นระยะเวลาอันยาวนานแล้ว

๓. เกี่ยวกับองค์ประกอบของคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาตินั้น มีข้อพิจารณาว่า องค์ประกอบที่มาจากภาคราชการทั้งสิ้น จึงเห็นควรกำหนดให้มีภาคส่วนอื่น ๆ ได้เข้ามามีส่วนร่วม ในองค์ประกอบของคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติด้วย เช่น ภาคประชาชน ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับ เทคโนโลยีการผลิต เป็นต้น

นอกจากนี้ มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบางท่านเสนอให้เพิ่มผู้แทนจากสำนักงานตำรวจ แห่งชาติเป็นองค์ประกอบของคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติด้วย ทั้งนี้ เนื่องจากเป็นผู้ที่มี ส่วนเกี่ยวข้องในการส่งเสริมและสนับสนุนด้านการจัดประเพณีและวัฒนธรรมต่าง ๆ

๔. เกี่ยวกับคุณสมบัติของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่กำหนดไว้ในร่างมาตรา ๗ (๓) ประเด็น “ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย” นั้น มีความเห็นว่า ไม่ควรบัญญัติในลักษณะทำนองนี้ เนื่องจากการเป็น กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาตินั้น มิได้เกี่ยวข้องกับการที่จะต้องอาศัย บุคคลที่มีความสามารถหรือประสบความสำเร็จในการประกอบธุรกิจแต่อย่างใด

๕. สำหรับกรณีเกี่ยวกับร่างมาตรา ๘ ที่กำหนดในกรณีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ พ้นจากตำแหน่งตามวาระ หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่ ควรกำหนดระยะเวลาในการแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิ แทนตำแหน่งที่ว่างด้วย

๖. เกี่ยวกับการประชุมของคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติตามร่างมาตรา ๑๐ นั้น มีความเห็นว่า ควรกำหนดให้มีการประชุมอย่างสม่ำเสมอหรือควรกำหนดระยะเวลาไว้ว่าจะต้องประชุม อย่างน้อยปีละกี่ครั้ง ทั้งนี้ เพื่อให้การขับเคลื่อนนโยบายด้านวัฒนธรรมมีความต่อเนื่องและเป็นรูปธรรม ยิ่งขึ้น

๗. สำหรับประเด็นเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ในร่างมาตรา ๑๑ (๕) ที่บัญญัติว่า “ควบคุมและหาวิธีปลูกฝังวัฒนธรรมของชาติในจิตใจของประชาชน เพื่อให้มีการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ” นั้น เห็นควรเปลี่ยนเป็น “เสนอแนะแนวทางและปลูกฝังวัฒนธรรมที่ดี เพื่อให้มีการปฏิบัติจริงในชีวิตประจำวัน” โดยไม่จำกัดบังคับให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ

นอกจากนี้ คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติควรจะมีบทบาทในการส่งเสริม และสนับสนุนศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่นต่าง ๆ เช่น ประเพณีของแต่ละภูมิภาค เป็นต้น ควรให้การ ยกย่องเชิดและสนับสนุนด้านงบประมาณ อันเป็นการสร้างขวัญกำลังใจศิลปินพื้นบ้าน รวมทั้งส่งเสริมให้มี การจัดหลักสูตรการเรียนการสอนที่เกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมด้วย

มีข้อสังเกตว่า คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ไม่มีอำนาจหน้าที่ในการกำกับแนวทาง และนโยบายเกี่ยวกับวัฒนธรรมแห่งชาติ

๘. เกี่ยวกับ “กองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมวิถีชีวิตและภูมิปัญญา” นั้น เห็นควรกำหนดให้สามารถนำไปใช้จ่ายเกี่ยวกับการส่งเสริมและสนับสนุนบุคคลที่ได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติด้วย นอกจากนี้ ควรแก้ไขเพิ่มเติมความใน (๑) ของมาตรา ๑๗ เป็นดังนี้ “(๑) บริหารกองทุนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ตามพระราชบัญญัตินี้” ทั้งนี้ เพื่อให้การบริหารกองทุนความชัดเจนยิ่งขึ้น

๙. ส่วนประเด็นเกี่ยวกับ “การยกย่องเชิดชูเกียรติ” ในร่างมาตรา ๒๑ นั้น ควรให้มีการแก้ไขดังนี้

“มาตรา ๒๑ บุคคลที่ต้องได้รับการยกย่องอาจได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติทางวัฒนธรรมดังต่อไปนี้

- (๑) ศิลปินแห่งชาติ
- (๒) ผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรม
- (๓) บุคคลที่มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรม”

นอกจากนี้ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบางท่าน เสนอให้พิจารณายกย่องเชิดชูเกียรติบุคคลที่มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรม โดยเฉพาะผลงานที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่น เช่น ผู้มีความสามารถด้านศิลปะด้านช่างพื้นบ้าน เป็นต้น

๑๐. มีความเห็นว่า “ระบบวัฒนธรรม” เป็นระบบที่มีความสำคัญมากกว่า “ระบบการศึกษา” แต่เมื่อพิจารณาเนื้อหาของสาระของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว มีข้อสังเกตว่า มิได้มีการกำหนดให้มีสถาบันทางวัฒนธรรมแต่อย่างใด จึงเห็นควรให้มีการกำหนดให้ “สถาบันทางวัฒนธรรม” โดยจะกำหนดในรูปแบบใดก็ได้ ทั้งนี้ เพื่อให้ภาคประชาสังคมและประชาชนได้มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์วัฒนธรรมด้วย

นอกจากนี้ มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบางท่านเสนอให้มีการตั้ง “สภาวัฒนธรรมแห่งชาติ” โดยรัฐเป็นผู้สนับสนุนทางด้านงบประมาณเพื่อส่งเสริมสภาวัฒนธรรมแห่งชาติ

๑๑. นอกจากนี้ ยังมีประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมวัฒนธรรมโดยการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมด้วย

เมื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายจบแล้ว นายธีระ สลักเพชร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ได้ชี้แจงตอบข้อซักถามของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยรับข้อสังเกตของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไปประกอบการพิจารณาในชั้นคณะกรรมการธิการ โดยเฉพาะในประเด็นองค์ประกอบของคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ การเสนอให้มีสภาวัฒนธรรมแห่งชาติหรือสภาวัฒนธรรมท้องถิ่น ซึ่งก็สอดคล้องกับแนวคิดของรัฐบาลเช่นกัน

๒. ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติในวาระที่หนึ่ง รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ทั้ง ๕ ฉบับ ไปพร้อมกันด้วยคะแนนเสียง ๓๐๖ เสียง ไม่รับหลักการ ๒ เสียงงดออกเสียง ไม่มี และไม่ลงคะแนนเสียง ๑๓ เสียง และมีมติให้ตั้งคณะกรรมการวิชาการวิสามัญ จำนวน ๓๖ คน เพื่อพิจารณาโดยให้ถือเอาร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา มีกำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน

๓. สรุปประเด็นสำคัญจากการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ในวาระที่สอง ชั้นพิจารณาเรียงลำดับมาตรา

๓.๑ ประเด็นสาระสำคัญที่มีการอภิปรายอย่างกว้างขวาง

หลังจากที่คณะกรรมการวิชาการวิสามัญได้รายงานผลการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรแล้ว มีการอภิปรายในชั้นการพิจารณาในวาระที่สองชั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา ดังนี้

(๑) เกี่ยวกับบทนิยาม คำว่า “วัฒนธรรม” ในร่างมาตรา ๔ นั้น ควรกำหนดให้มีความหมายดังนี้ คือ “ลักษณะกิจกรรมและองค์ประกอบของชีวิตที่กลุ่มชนไทย โดยประเพณีปฏิบัติสืบกันมา” ทั้งนี้ เนื่องจากวัฒนธรรมจะต้องเป็นสิ่งที่ได้ประเพณีปฏิบัติสืบทอดกันอย่างยาวนาน

อย่างไรก็ดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบางท่านมีความเห็นว่า บทนิยามคำว่า “วัฒนธรรม” ในร่างมาตรา ๔ ของร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ที่คณะรัฐมนตรีเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรนั้น มีความเหมาะสมและครอบคลุมแล้ว จึงเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิม

(๒) เกี่ยวกับองค์ประกอบของสภาวัฒนธรรมในร่างมาตรา ๑๒/๓ ที่คณะกรรมการวิชาการเพิ่มขึ้นใหม่นั้น มีความเห็นว่า ควรให้เพิ่มองค์กรหรือเครือข่ายของสื่อสารมวลชนเป็นองค์ประกอบของสภาวัฒนธรรมด้วย

คณะกรรมการวิชาการวิสามัญฯ ได้ชี้แจงตอบประเด็นการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ดังนี้

(๑) การแก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “วัฒนธรรม” ดังกล่าว คณะกรรมการวิชาการได้พิจารณา ทบทวนด้วยความรอบคอบแล้ว จึงกำหนดบทนิยามของ “วัฒนธรรม” โดยกำหนดให้มีองค์ประกอบ ๒ ส่วน คือ ๑. วิธีการดำเนินชีวิต ความคิด ความเชื่อ ค่านิยม จารีตประเพณี พิธีกรรม และภูมิปัญญา และ ๒. กลุ่มชน และสังคมได้ร่วมสร้างสรรค์ ส่งเสริม ปลูกฝัง สืบทอด เรียนรู้ ปรับปรุง และเปลี่ยนแปลง เพื่อให้เกิดความเจริญงอกงาม ทั้งด้านจิตใจและวัตถุ อย่างสันติสุขและยั่งยืน

(๒) สำหรับประเด็นองค์ประกอบของสภาวัฒนธรรมที่มีการเสนอให้เพิ่ม “เครือข่ายสื่อสารมวลชน” ด้วยนั้น มีความเห็นว่า การกำหนดองค์ประกอบของสภาวัฒนธรรมตามร่างมาตรา ๑๒/๓

ตามที่คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ มีความครอบคลุมองค์กรหรือเครือข่ายสื่อสารมวลชนด้วยแล้ว
ทั้งนี้ อาจอยู่ในเครือข่ายภาควิชาการหรือเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง

๓.๒ ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สองชั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา

ร่าง
พระราชบัญญัติ
วัฒนธรรมแห่งชาติ
พ.ศ.

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>คำปรารภ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓</u>	มีการแก้ไข
คณะกรรมการแก้ไข ดังนี้	
มาตรา ๓ ให้ยกเลิก	
(๑) พระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๔๘๕	
(๒) พระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๖	
(๓) พระราชบัญญัติเครื่องแบบต่งกรรมการสภาวัฒนธรรมแห่งชาติ พุทธศักราช	
๒๔๘๖	
(๔) พระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๒	
(๕) พระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕	
<u>มติ</u> ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ	

ร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ.

ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

.....

มาตรา ๔

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“วัฒนธรรม” หมายความว่า ทัศนคติที่ส่งเสริมสิ่งดีงามหรือคุณงามความดีของคนเป็นประโยชน์
มีขอบเขตกว้างครอบคลุมแก่สิ่งที่ดีงามทั้งนี้ของชาติ เศรษฐีธรรมอันดีของประชาชนวิถีการดำเนินชีวิต ความคิด
ความเชื่อ ค่านิยม จารีตประเพณี พิธีกรรม และภูมิปัญญา ซึ่งกลุ่มชนและสังคมได้ร่วมสร้างสรรค์ สันถัม
ปลูกฝัง สืบทอด เรียนรู้ ปรับปรุง และเปลี่ยนแปลง เพื่อให้เกิดความเจริญงอกงาม ทั้งด้านจิตใจและวัตถุ
อย่างสันติสุขและยั่งยืน

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมวิถีชีวิตที่ส่งเสริมผู้มีปัญญา

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๕

ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๑

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

การบริหารงานวัฒนธรรม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

ส่วนที่ ๑ คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

ส่วนที่ ๑

คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๒/๑

คณะกรรมการสิทธิการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการสิทธิการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

มาตรา ๑๒/๑ เพื่อประโยชน์ในการอนุรักษ์หรือฟื้นฟูจารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่นและของชาติและประสานการดำเนินงานวัฒนธรรม ซึ่งภาค ประชาสังคมและประชาชนมีส่วนร่วม ให้จัดตั้งสภาวัฒนธรรมในแต่ละระดับ ประกอบด้วย

(๑) สภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทย

(๒) สภาวัฒนธรรมจังหวัด

(๓) สภาวัฒนธรรมอำเภอ

(๔) สภาวัฒนธรรมตำบล

การจัดตั้งสภาวัฒนธรรมอื่น ๆ นอกเหนือจาก (๑) (๒) (๓) และ (๔) ให้เป็นไปตามที่ กำหนดในกฎกระทรวง

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๒/๒

คณะกรรมการสิทธิการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการสิทธิการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

มาตรา ๑๒/๒ ให้สภาวัฒนธรรมที่จัดตั้งตามมาตรา ๑๒/๑ มีสถานภาพเป็นองค์กร ภาคเอกชนที่ดำเนินงานวัฒนธรรมภายใต้การกำกับดูแลของกรมส่งเสริมวัฒนธรรม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๒/๓

คณะกรรมการสิทธิการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการสิทธิการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

มาตรา ๑๒/๓ ให้สภาวัฒนธรรมตามมาตรา ๑๒/๑ ประกอบด้วย กรรมการและสมาชิก ที่มาจากผู้แทนองค์กรที่ดำเนินงานวัฒนธรรมหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นองค์กรเครือข่ายวัฒนธรรม เช่น เครือข่ายภาครัฐ เครือข่ายภาคเอกชน เครือข่ายภาคชุมชน เครือข่ายภาคธุรกิจ เครือข่ายปราชญ์ ชาวบ้าน และเครือข่ายภาควิชาการ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๒/๔

คณะกรรมการสิทธิการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการสิทธิการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

มาตรา ๑๒/๔ ในแต่ละจังหวัด อำเภอ และตำบลให้มีสภาวัฒนธรรมจังหวัด
สภาวัฒนธรรมอำเภอ และสภาวัฒนธรรมตำบล ตามมาตรา ๑๒/๑ ในแต่ละระดับได้เพียงหนึ่งแห่ง
มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๒/๕

คณะกรรมการสิทธิการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการสิทธิการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

มาตรา ๑๒/๕ ให้สภาวัฒนธรรมทุกระดับมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติเกี่ยวกับการ
กำหนดนโยบายและแผนแม่บทวัฒนธรรมของชาติ

(๒) เป็นศูนย์กลางในการแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ และแนวคิดในการ
ดำเนินงานวัฒนธรรม โดยเชื่อมโยงกันเป็นเครือข่ายวัฒนธรรม

(๓) ระดมทรัพยากร บุคลากร และสรรพกำลังต่าง ๆ จากหน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ
เพื่อการดำเนินงานวัฒนธรรม

(๔) ส่งเสริม สนับสนุนและร่วมจัดกิจกรรมขององค์กรภาคีและเครือข่ายวัฒนธรรมเพื่อ
การอนุรักษ์ ฟื้นฟู พัฒนา สร้างสรรค์ แลกเปลี่ยน สืบทอดและเฝ้าระวังทางวัฒนธรรม

(๕) เผยแพร่ประชาสัมพันธ์กิจกรรมและผลการดำเนินงานขององค์กรภาคีและเครือข่าย
วัฒนธรรม

(๖) ดำเนินการอื่นใดตามที่คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงวัฒนธรรม
จังหวัด หรือหน่วยงานอื่น ๆ ขอความร่วมมือทางวัฒนธรรม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๒/๖

คณะกรรมการสิทธิการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการสิทธิการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

มาตรา ๑๒/๖ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา จำนวนกรรมการและสมาชิก วาระ
การดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง การประชุม การบริหารจัดการ และการดำเนินงานของสภา
วัฒนธรรมตามมาตรา ๑๒/๑ และมาตรา ๑๒/๓ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ

หมวด ๒

มีการแก้ไข

คณะกรรมการแก้ไข ดังนี้

หมวด ๒

กองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมวิถีชีวิตแต่ละภูมิภาค

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๓

มีการแก้ไข

คณะกรรมการแก้ไข ดังนี้

มาตรา ๑๓ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งในกรมส่งเสริมวัฒนธรรมวิถีชีวิตแต่ละภูมิภาค เรียกว่า “กองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมวิถีชีวิตแต่ละภูมิภาค” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นทุนใช้จ่ายเกี่ยวกับการส่งเสริมและสนับสนุนงานวัฒนธรรมวิถีชีวิตแต่ละภูมิภาคตามพระราชบัญญัตินี้

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๔

มีการแก้ไข

คณะกรรมการแก้ไข ดังนี้

มาตรา ๑๔ กองทุนประกอบด้วย

- (๑) เงินและทรัพย์สินที่ได้รับโอนมาตามมาตรา ๒๕
- (๒) เงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรให้จากงบประมาณรายจ่ายประจำปี
- (๓) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคหรือมอบให้
- (๔) เงินหรือทรัพย์สินที่ได้รับจากต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ
- (๕) ดอกผลหรือรายได้ที่เกิดจากเงินหรือทรัพย์สินของกองทุน

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๕

มีการแก้ไข

คณะกรรมการแก้ไข ดังนี้

มาตรา ๑๕ ให้มีคณะกรรมการกองทุนประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในการบริหารจัดการด้านการเงิน และด้านวัฒนธรรมวิถีชีวิตแต่ละภูมิภาคซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจำนวนไม่เกินแปดคนเป็นกรรมการ

ร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ.

ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

.....

ให้กรรมการตามวรรคหนึ่งเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการของ
คณะกรรมการกองทุน

ให้อธิบดีกรมส่งเสริมวัฒนธรรมวิธีชี้วัดผลสัมฤทธิ์ของผู้เป็นกรรมการและเลขานุการ
มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๖

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๗

มีการแก้ไข

คณะกรรมการแก้ไข ดังนี้

มาตรา ๑๗ คณะกรรมการกองทุนมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) บริหารกองทุนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์

(๒) พิจารณาอนุมัติโครงการหรือกิจกรรมที่ขอรับการอุดหนุนจากกองทุนให้สอดคล้อง
กับนโยบายวัฒนธรรมของชาติในเรื่องการศึกษา วิจัย พัฒนา ฟื้นฟู อนุรักษ์ ส่งเสริม และเผยแพร่งาน
วัฒนธรรม

(๓) ติดตามและประเมินผลการดำเนินโครงการ หรือกิจกรรมที่ได้รับการส่งเสริมหรือ
สนับสนุนจากกองทุน

(๓/๑) เสนอรายงานประจำปีเกี่ยวกับสถานะการเงินและการบริหารกองทุนต่อ

คณะกรรมการ

(๔) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการมอบหมาย

เงื่อนไขและรายละเอียดของโครงการหรือกิจกรรมตาม (๒) ให้เป็นไปตามระเบียบที่
คณะกรรมการกองทุนกำหนด

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๘

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๘/๑

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

มาตรา ๑๘/๑ ผู้บริจาคเงินหรือทรัพย์สินให้แก่กองทุน มีสิทธินำไปลดหย่อน

ในการคำนวณภาษีเงินได้หรือได้รับยกเว้นภาษีสำหรับเงินหรือทรัพย์สินที่บริจาค แล้วแต่กรณี
ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในประมวลรัษฎากร

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๙ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๐ ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๓ การยกย่องเชิดชูเกียรติ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๑ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๒ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๓ ไม่มีการแก้ไข

บทเฉพาะกาล ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๔ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๕ มีการแก้ไข

คณะกรรมการแก้ไข ดังนี้

มาตรา ๒๕ ให้โอนทรัพย์สิน หนี้ เงินงบประมาณ และรายได้ของกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมตามพระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๒ ไปเป็นของกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมวิถีสื่อศึกษาและชุมชนวิถีสื่อศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๒๕/๑ คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

มาตรา ๒๕/๑ ให้ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งในคณะกรรมการกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมตามพระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๒ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ

มาตรา ๒๖

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๖/๑

คณะกรรมการสิทธิการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการสิทธิการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

มาตรา ๒๖/๑ ให้ผู้ซึ่งเป็นกรรมการและสมาชิกในสภาวัฒนธรรมที่จัดตั้งขึ้นตามระเบียบกระทรวงวัฒนธรรมว่าด้วยสภาวัฒนธรรม พ.ศ. ๒๕๕๑ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีกรรมการและสมาชิกในสภาวัฒนธรรมตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ

๔. ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สาม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติในวาระที่สามเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ด้วยคะแนนเสียง ๒๙๕ เสียง ไม่เห็นชอบ ไม่มีงดออกเสียง ๓ เสียง และไม่ลงคะแนน ๑๖ เสียง

ข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญ

คณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เริ่มตั้งแต่ชื่อร่างพระราชบัญญัติคำปรารภและพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราจนจบร่างแล้ว และพิจารณาเห็นว่าควรเสนอเป็นข้อสังเกตไว้ท้ายรายงานฉบับนี้ เพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณา ดังนี้

คณะกรรมการเห็นควรให้มีการตรากฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อปกป้อง คุ้มครององค์ความรู้ ภูมิปัญญาวัฒนธรรมของชาติอย่างเป็นรูปธรรมอย่างยั่งยืน รวมทั้งสนับสนุนให้การจัดทำบัญชีรายชื่อการขึ้นทะเบียนการสืบสานและสืบทอดการเฝ้าระวัง การนำไปใช้อย่างเหมาะสม และส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการปกป้องคุ้มครองมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม

ร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ.

ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

.....

ส่วนที่ ๒

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ.

คำชี้แจงประกอบการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. *

หลักการและเหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๔๕ และพระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานทำให้มีบทบัญญัติหลายประการทั้งในเรื่องวิถีชีวิตของประชาชนและหลักกฎหมายไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน จึงควรปรับปรุงเพื่อให้การอนุรักษ์หรือฟื้นฟูจารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะ หรือวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่นและของชาติ และการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสืบสานเรื่องดังกล่าวมีความเหมาะสมและเกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ทั้งนี้ ภายใต้การส่งเสริมและประสานงานของรัฐในการดำเนินการแก่ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะ และวัฒนธรรมของชาตินั้นให้เป็นรูปธรรมและสอดคล้องกันทั้งประเทศ

ประกอบกับ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มุ่งเน้นการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลได้อย่างทั่วถึงและเพียงพอ เนื่องจากประชาชนแต่ละท้องถิ่น มีความเชื่อความต้องการต่างกัน จึงได้ลดการรวมศูนย์อำนาจราชการบริหารส่วนกลางและราชการบริหารส่วนภูมิภาค โดยมุ่งกระจายอำนาจเพิ่มมากขึ้นให้แก่ท้องถิ่นบนพื้นฐานที่ความต้องการ ให้ท้องถิ่นตัดสินใจในกิจการของตนเอง รวมทั้งได้กำหนดสิทธิและหน้าที่ของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับศิลปวัฒนธรรม เช่น

มาตรา ๖๖ กำหนดสิทธิและหน้าที่ของบุคคล ชุมชนท้องถิ่นอนุรักษ์หรือฟื้นฟูจารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น และของชาติ และมีส่วนร่วมในการจัดการการบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม รวมทั้งความหลากหลาย ทางชีวภาพอย่างสมดุลและยั่งยืน

มาตรา ๗๓ บุคคลมีหน้าที่รับราชการทหาร ช่วยเหลือในการป้องกันและบรรเทาภัยพิบัติ สาธารณะ เสียภาษีอากร ช่วยเหลือราชการ รับการศึกษาอบรม พักผ่อน และสืบสานศิลปวัฒนธรรมของชาติและภูมิปัญญาท้องถิ่น และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ

มาตรา ๘๐ รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านสังคม การสาธารณสุข การศึกษา และวัฒนธรรม

* ที่มา: กลุ่มนิติการ กองกลาง สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงวัฒนธรรม ข้อมูล ณ วันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๓.

(๖) ส่งเสริมและสนับสนุนความรู้รักสามัคคีและการเรียนรู้ ปลุกจิตสำนึก และเผยแพร่ ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีของชาติ ตลอดจนค่านิยมอันดีงามและ ภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นต้น

มาตรา ๘๖ รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านวิทยาศาสตร์ ทรัพย์สินทางปัญญา และพลังงาน ดังต่อไปนี้

(๒) ส่งเสริมการประดิษฐ์หรือการค้นคิดเพื่อให้เกิดความรู้ใหม่ รักษา และพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นและภูมิปัญญาไทย รวมทั้งให้ความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา

มาตรา ๘๗ รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน ดังต่อไปนี้

(๑) ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและวางแผน พัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น

(๒) ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตัดสินใจ ทางการเมือง การวางแผนพัฒนาทางเศรษฐกิจ และสังคม รวมทั้งการจัดทำบริการสาธารณะ

(๓) ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบ การใช้อำนาจรัฐ ทุกระดับ ในรูปแบบองค์กรทางวิชาชีพหรือตามสาขาอาชีพที่หลากหลาย หรือ รูปแบบอื่น

มาตรา ๒๘๙ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีอำนาจหน้าที่บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีสิทธิที่จะจัดการศึกษาอบรม และการฝึกอาชีพ ตามความเหมาะสมและความต้องการภายในท้องถิ่นนั้น และเข้าไปมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา อบรมของรัฐโดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับมาตรฐานและระบบการศึกษาของชาติ

การจัดการศึกษาอบรมภายในท้องถิ่นตามวรรคสอง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องคำนึงถึงการบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น ด้วย

นโยบายศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมของคณะรัฐมนตรี ภายใต้การนำของนายกรัฐมนตรี นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

๑. ส่งเสริมการทำนุบำรุงและรักษาศิลปวัฒนธรรมไทยทุกด้าน รวมทั้ง ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและภูมิปัญญาไทยให้มีความก้าวหน้า มีการค้นคว้า วิจัย พัฒนา พร้อมทั้งฟื้นฟูต่อยอดแหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของประชาชน โดยเฉพาะ เด็กและเยาวชน

๒. เสริมสร้างบทบาทของสถาบันครอบครัวร่วมกับสถาบันทางศาสนา สถาบันการศึกษา และสถาบันที่สังคมอื่น ๆ ในการปลูกฝังค่านิยมและจิตสำนึกที่ดีและการเฝ้าระวัง ทางวัฒนธรรมที่มีผลกระทบต่อการใช้เบี่ยงเบนพฤติกรรมของเด็กและเยาวชน รวมทั้งสนับสนุนการ

ผลิตสื่อสร้างสรรค์ สร้างกระแสเชิงบวกให้แก่สังคม และเปิดพื้นที่สาธารณะที่ดีให้แก่เด็กและเยาวชน

๓. สนับสนุนการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมทั้งความหลากหลายของศิลปะและวัฒนธรรมไทยทั้งที่เป็นวิถีชีวิต ค่านิยมที่งดงาม และความเป็นไทยเพื่อการศึกษาเรียนรู้และเผยแพร่สู่สังคมโลก ตลอดจนใช้ประโยชน์เพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีกับชาวโลกและเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับประเทศ

๔. ส่งเสริมการปรับปรุงองค์กรและกลไกที่รับผิดชอบด้านศาสนา เพื่อให้การบริหารจัดการ ส่งเสริม ทำนุบำรุงศาสนา มีความเป็นเอกภาพและประสิทธิภาพ รวมทั้งส่งเสริมความเข้าใจอันดีและสมานฉันท์ระหว่างศาสนิกชนของทุกศาสนา เพื่อนำหลักธรรมของศาสนามาใช้ในการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และสร้างแรงจูงใจให้ประชาชนใช้หลักธรรมในการดำรงชีวิตมากขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ประโยชน์และผลกระทบที่ประชาชนจะได้รับ

ประชาชนจะได้รับประโยชน์จากกฎหมายฉบับนี้ในด้านการอนุรักษ์ฟื้นฟูจารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่นและของชาติ รวมทั้งได้รับการสนับสนุน ส่งเสริมผู้ทรงคุณวุฒิ หรือบุคคลที่มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรมตามกฎหมายนี้

ความจำเป็นเร่งด่วนในการเสนอร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ.

พระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๘๕ และพระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานบทบัญญัติบางมาตราไม่สอดคล้องบริบทของสังคมไทยในปัจจุบันและในยุคโลกาภิวัตน์ ประเทศไทยได้รับวัฒนธรรมของต่างประเทศเข้ามาอย่างมากมาย ซึ่งมีผลต่อวัฒนธรรมของชาติไทย โดยที่รัฐบาลเห็นความสำคัญของงานด้านวัฒนธรรม เมื่อมีการปฏิรูประบบราชการและได้จัดตั้งกระทรวงวัฒนธรรมเพื่อจัดทำภารกิจด้านศิลปะ วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมในการดำเนินงานจะต้องอนุรักษ์และฟื้นฟูจารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปวัฒนธรรมอันดีของชาติ และของท้องถิ่น รวมทั้งสนับสนุน ส่งเสริม ผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรมหรือบุคคลที่มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรมอันเป็นที่รองรับและสร้างขวัญกำลังใจให้แก่ประชาชนที่มีส่วนร่วมในการสืบสานงานด้านวัฒนธรรม ทั้งนี้ โดยมีองค์กรหลัก คือ คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติเป็นองค์กรกลางในการกำกับติดตามและประเมินผลงานด้านวัฒนธรรม โดยสามารถเสนอแนะ ให้ความเห็น ให้คำปรึกษาต่อคณะรัฐมนตรี รวมทั้งควบคุมและหาวิธีปลูกฝังวัฒนธรรมของชาติในจิตใจของประชาชนชาวไทยได้เข้มแข็งต่อไป

ประโยชน์และผลกระทบที่ประชาชนจะได้รับ

ประชาชนจะได้รับประโยชน์จากกฎหมายฉบับนี้ในด้านการอนุรักษ์ฟื้นฟูจารีตประเพณีภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่นและของชาติ รวมทั้งได้รับการสนับสนุน ส่งเสริมผู้ทรงคุณวุฒิ หรือบุคคลที่มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรมตามกฎหมายฉบับนี้

หลักเกณฑ์ในการตรวจสอบความจำเป็น
ในการตราพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ.

๑. วัตถุประสงค์และเป้าหมายของภารกิจ

เนื่องจากรัฐบาลมีนโยบายในการพัฒนากฎหมาย และพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๔๕ และพระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๒ ใช้มาเป็นเวลานานแล้ว ทำให้มีบทบัญญัติหลายประการไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบันสมควรปรับปรุงเพื่อให้มีการอนุรักษ์ และฟื้นฟูจารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะและวัฒนธรรมอันดีของชาติและของท้องถิ่น รวมทั้งการยกย่องเชิดชูเกียรติให้แก่บุคคลที่สมควรเป็นศิลปินแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรมหรือบุคคลที่มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรม อันเป็นการรองรับและสร้างขวัญกำลังใจให้แก่ประชาชนที่มีส่วนร่วมในการสืบสานเรื่องดังกล่าวได้อย่างเหมาะสม ทั้งนี้ ภายใต้การส่งเสริมและประสานงานของคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติและหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงเพื่อการดำเนินการให้เป็นรูปธรรมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

๒. ใครเป็นผู้ทำภารกิจ

นโยบายด้านวัฒนธรรมแห่งชาติเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับทุกภาคส่วน จึงควรมีคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิและส่วนราชการที่เกี่ยวข้องเข้ามาร่วมกันพิจารณา ทั้งนี้ ควรให้กระทรวงวัฒนธรรมในฐานะเจ้าของภารกิจเป็นฝ่ายเลขานุการ เพื่อขับเคลื่อนงานทั้งระบบของด้านวัฒนธรรม

๓. ความจำเป็นในการตรากฎหมาย

เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการพัฒนากฎหมายและนโยบายของรัฐบาลในปัจจุบัน

๔. ความซ้ำซ้อนของกฎหมาย

ไม่มี

๕. ภาระต่อบุคคลและความคุ้มค่า

การยกร่างกฎหมายฉบับนี้ ไม่ได้สร้างภาระเพิ่มขึ้นแก่ประชาชนแต่อย่างใด แต่กลับช่วยส่งเสริม สนับสนุนงานด้านวัฒนธรรมของประเทศให้ดำเนินไปได้ด้วยดี สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

๖. ความพร้อมของรัฐ

กระทรวงวัฒนธรรมพร้อมที่จะดำเนินการเมื่อกฎหมายฉบับนี้มีผลใช้บังคับ

๗. หน่วยงานที่รับผิดชอบ

สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม และกรมวัฒนธรรมวิถีชีวิตและภูมิปัญญา (ชื่อใหม่ของสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ) เป็นผู้ดำเนินการตามกฎหมายฉบับนี้

๘. วิธีการทำงานและการตรวจสอบ

การทำงานด้านวัฒนธรรมจะให้คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติเป็นผู้ขับเคลื่อนกำหนดนโยบายและข้อเสนอแนะต่าง ๆ โดยทำในรูปคณะกรรมการ เพื่อให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพิจารณางานด้านวัฒนธรรม สำหรับการพิจารณาขอยกการเชิดชูเกียรติบุคคลในด้านต่าง ๆ ก็จะมีคณะกรรมการซึ่งมาพิจารณาอย่างเป็นธรรม

๙. อำนาจในการตราอนุบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ให้อำนาจในการตรากฎกระทรวงและระเบียบ คือ

(๑) ออกกฎกระทรวงกำหนดสาขา คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการคัดเลือกศิลปินแห่งชาติ

(๒) ออกระเบียบคณะกรรมการกองทุนเกี่ยวกับเงื่อนไขและรายละเอียดของโครงการหรือกิจกรรมที่ขอรับการอุดหนุนจากกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมและวิถีชีวิตและภูมิปัญญา

๑๐ การรับฟังความคิดเห็น

ในการยกร่างกฎหมายฉบับนี้ได้ผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการพัฒนากฎหมายของกระทรวงวัฒนธรรม คณะอนุกรรมการกลั่นกรองงานในคณะกรรมการประสานงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คณะอนุกรรมการดำเนินกิจการของคณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎร และคณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎรในรัฐบาลปัจจุบัน แล้ว

สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ.

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่พระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๔๕ และพระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน ทำให้มีบทบัญญัติหลายประการไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน สมควรปรับปรุงเพื่อให้มีการอนุรักษ์และฟื้นฟูจารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะและวัฒนธรรมอันดีของชาติและของท้องถิ่น รวมทั้งการยกย่องเชิดชูเกียรติให้แก่บุคคลที่สมควรเป็นศิลปินแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรมหรือบุคคลที่มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรม อันเป็นการรองรับและสร้างขวัญกำลังใจให้แก่ประชาชนที่มีส่วนร่วมในการสืบสานเรื่องดังกล่าวได้อย่างเหมาะสม ทั้งนี้ ภายใต้การส่งเสริมและประสานงานของคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติและหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรง เพื่อการดำเนินการให้เป็นรูปธรรมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ ยกเลิกพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๔๕ พระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๕๔๖ พระราชบัญญัติเครื่องแบบกรรมการสภาวัฒนธรรมแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๔๖ พระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๒ และพระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ (ร่างมาตรา ๓)

๒.๒ กำหนดให้มีคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมเป็นรองประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงที่เกี่ยวข้อง และผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่เกินเก้าคนเป็นกรรมการ ปลัดกระทรวงวัฒนธรรมเป็นกรรมการและเลขานุการ (ร่างมาตรา ๖) ซึ่งเป็นคณะกรรมการที่มีบทบาทในระดับชาติที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการดำเนินงานของวัฒนธรรมทั้งประเทศ ซึ่งอำนาจหน้าที่ที่สำคัญ ได้แก่ การเสนอแนะและให้ความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีในเรื่องที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมของชาติ และการวางแผนทางและประสานนโยบายและแผน เพื่อความร่วมมือและการปฏิบัติงานขององค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนในเรื่องที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมของชาติ ให้คำปรึกษา แนะนำ และประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมงานวัฒนธรรมของชาติ ควบคุมและหาวิธีปลูกฝังวัฒนธรรมของชาติในจิตใจของประชาชนเพื่อให้ปฏิบัติตาม กำกับ ติดตาม และประเมินการดำเนินงานด้านวัฒนธรรม กำหนดแผนการเงินและแผนงบประมาณรายจ่ายประจำปีของกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมวิถีชีวิตและภูมิปัญญา เพื่อให้ภารกิจเกี่ยวกับการส่งเสริมและความรับผิดชอบในเรื่องวัฒนธรรมของประเทศรวมอยู่ที่คณะกรรมการนี้ เพื่อความเป็นเอกภาพและมีความสอดคล้องแก่การปฏิบัติตามภารกิจดังกล่าว (ร่างมาตรา ๑๑)

๒.๓ กำหนดให้มีกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมวิถีชีวิตและภูมิปัญญาใน
กรมวัฒนธรรมวิถีชีวิตและภูมิปัญญา ซึ่งกองทุนนี้มีทรัพย์สินที่โอนมาจากกองทุนส่งเสริมงาน
วัฒนธรรมตามพระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๒ ด้วย
(ร่างมาตรา ๑๓ และร่างมาตรา ๒๕) มีการบริหารงานโดยคณะกรรมการกองทุนซึ่งประกอบด้วย
ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในการบริหารจัดการการเงินและด้านวัฒนธรรมวิถีชีวิตและ
ภูมิปัญญาซึ่งคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติเป็นผู้แต่งตั้ง (ร่างมาตรา ๑๕) มีอำนาจหน้าที่ใน
การบริหารเงินกองทุนเพื่อการส่งเสริมงานวัฒนธรรมวิถีชีวิตและภูมิปัญญา พิจารณานุมัติ
โครงการและกิจกรรมที่ส่งเสริมงานวัฒนธรรมวิถีชีวิตและภูมิปัญญา และติดตามการดำเนินงาน
และประเมินผลโครงการและกิจกรรมที่ได้รับการสนับสนุน เพื่อความคล่องตัวในการส่งเสริมและ
การดำเนินงานที่สามารถใช้เงินจากกองทุนนี้ได้ (ร่างมาตรา ๑๗)

๒.๔ กำหนดให้มีการยกย่องเชิดชูเกียรติทางวัฒนธรรม ได้แก่ ศิลปินแห่งชาติ
ผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรม และบุคคลที่มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรม (ร่างมาตรา ๒๑) โดยการ
กำหนดสาขา คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือก รวมทั้งประโยชน์ตอบแทนศิลปินแห่งชาติ
ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง เนื่องจากศิลปินแห่งชาติถือเป็นบุคคลที่มีผลงานและ
ประสบการณ์ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างมากเกี่ยวกับวัฒนธรรมของชาติ จึงได้กำหนดให้ผลประโยชน์
ตอบแทนให้แก่บุคคลดังกล่าวโดยออกเป็นกฎกระทรวง ซึ่งอาจจะเป็นเงินหรือสิทธิประโยชน์อื่นที่
รัฐจะให้ความช่วยเหลืออย่างเหมาะสม สำหรับผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรม และบุคคลที่มีผลงาน
ดีเด่นทางวัฒนธรรม ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติกำหนด ซึ่งก็เป็นบุคคลที่
ทำคุณประโยชน์แก่วัฒนธรรมของชาติเช่นกัน แต่ยังไม่ถึงเกณฑ์เป็นศิลปินแห่งชาติ (ร่างมาตรา ๒๒)
ทั้งนี้ ได้กำหนดให้บุคคลที่ได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติมีบทบาทช่วยเหลือราชการในการวิจัย
พัฒนา ฟื้นฟู อนุรักษ์ ให้การศึกษา ส่งเสริม เผยแพร่ผลงานศิลปะและวัฒนธรรม และให้คำแนะนำ
และคำปรึกษาทางศิลปะและวัฒนธรรมแก่กระทรวงวัฒนธรรมด้วย อันจะเป็นการได้รับความรู้
ความสามารถและประสบการณ์จากบุคคลดังกล่าวมาช่วยเหลืองานวัฒนธรรมตามพระราชบัญญัตินี้
(ร่างมาตรา ๒๓)

๒.๕ กำหนดบทบาทเฉพาะกาลรองรับผู้ซึ่งเป็นศิลปินแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิ
ทางวัฒนธรรม และผู้มีผลงานดีเด่นทางด้านวัฒนธรรม อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ
เป็นศิลปินแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรม และบุคคลที่มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรมตาม
พระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี เพื่อรับรองให้แก่บุคคลดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง (ร่างมาตรา ๒๖)

ภาคผนวก

:

- ร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
- รายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
วัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎร
- ร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ.
สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

(๑)

(สำเนา)

เลขรับ ๓๐/๒๕๕๒ วันที่ ๒ พ.ย. ๒๕๕๒

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ที่ นร ๐๕๐๓/๒๐๐๙๘

สำนักนายกรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้รวม ๒ ฉบับ

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎร

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติรวม ๒ ฉบับดังกล่าว พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาตามรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

(นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ)

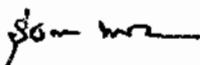
นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๐๗

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวรุ่งนภา ชันธิโชติ)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานระเบียบวาระ

สำนักการประชุม

มาตี พิมพ์

ตราจ

หน้าว่าง

(๓)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ

พ.ศ.

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยวัฒนธรรมแห่งชาติ และกฎหมายว่าด้วยสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๘๕ และพระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน ทำให้มีบทบัญญัติหลายประการไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน สมควรปรับปรุงเพื่อให้มีการอนุรักษ์และฟื้นฟูจารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะและวัฒนธรรมอันดีของชาติและของท้องถิ่น รวมทั้งการยกย่องเชิดชูเกียรติให้แก่บุคคลที่สมควรเป็นศิลปินแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรมหรือบุคคลที่มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรม อันเป็นการรองรับและสร้างขวัญกำลังใจให้แก่ประชาชนที่มีส่วนร่วมในการสืบสานเรื่องดังกล่าวได้อย่างเหมาะสม ทั้งนี้ ภายใต้การส่งเสริมและประสานงานของคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติและหน่วยงานที่รับผิดชอบ โดยตรง เพื่อการดำเนินการให้เป็นรูปธรรมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

หน้าว่าง

(๕)

ร่าง
พระราชบัญญัติ
วัฒนธรรมแห่งชาติ
พ.ศ.

.....

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยวัฒนธรรมแห่งชาติ และกฎหมายว่าด้วย
สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๔๘๕

(๒) พระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๖

(๓) พระราชบัญญัติระเบียบคณะกรรมการสภาวัฒนธรรมแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๔๘๖

(๔) พระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๒

(๕) พระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“วัฒนธรรม” หมายความว่า ลักษณะที่แสดงถึงความเจริญของงาน ความเป็นระเบียบเรียบร้อย ความกลมเกลียวก้าวหน้าของชาติ และศีลธรรมอันดีของประชาชน

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมวิถีชีวิตและภูมิปัญญา

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ประกอบด้วย นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมเป็นรองประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความเชี่ยวชาญด้านวัฒนธรรมจำนวนไม่เกินเก้าคน เป็นกรรมการ

ให้ปลัดกระทรวงวัฒนธรรมเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้ปลัดกระทรวงวัฒนธรรมแต่งตั้งข้าราชการในสังกัดกระทรวงวัฒนธรรมเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบปีบริบูรณ์

(๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย คนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๔) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิด

ที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระหรือในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างหรือเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้น อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทนหรือของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งตามวาระ หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

มาตรา ๙ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) นายกรัฐมนตรีให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๗

มาตรา ๑๐ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในกรณีที่ประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการและรองประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุมสำหรับการประชุมคราวนั้น

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๑ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแนะและให้ความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบายวัฒนธรรมของชาติ

(๒) เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อจัดให้มีหรือแก้ไขกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมของชาติ

(๓) วางแนวทางและประสานนโยบายและแผน เพื่อความร่วมมือและการปฏิบัติงานขององค์กรต่างๆ ในหน่วยงานของรัฐและเอกชนในเรื่องที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมของชาติ และการรณรงค์วัฒนธรรมอันดีงามของชาติ

(๔) ให้คำปรึกษา แนะนำ และประสานงานกับหน่วยงานของรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมงานวัฒนธรรมของชาติ

(๕) ควบคุมและหาวิธีปลูกฝังวัฒนธรรมของชาติในจิตใจของประชาชนเพื่อให้มีการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ

(๖) กำกับ ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานด้านวัฒนธรรม

(๗) กำหนดแผนการเงินและแผนงบประมาณรายจ่ายประจำปีของกองทุน

(๘) พิจารณาเสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติ

(๙) ปฏิบัติงานอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการหรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๑๒ คณะกรรมการอาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้

การประชุมคณะอนุกรรมการ ให้นำมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับ โดยอนุโลม

หมวด ๒

กองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมวิถีชีวิตและภูมิปัญญา

มาตรา ๑๓ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งในกรมวัฒนธรรมวิถีชีวิต และภูมิปัญญา เรียกว่า "กองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมวิถีชีวิตและภูมิปัญญา" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นทุนใช้จ่ายเกี่ยวกับการส่งเสริมและสนับสนุนงานวัฒนธรรมวิถีชีวิตและภูมิปัญญาตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๔ กองทุนประกอบด้วย

- (๑) เงินและทรัพย์สินที่ได้รับโอนตามมาตรา ๒๕
- (๒) เงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรให้จากงบประมาณรายจ่ายประจำปี
- (๓) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคหรือมอบให้
- (๔) เงินที่ได้รับจากต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ
- (๕) ดอกผลหรือรายได้ที่เกิดจากเงินหรือทรัพย์สินของกองทุน

มาตรา ๑๕ ให้มีคณะกรรมการกองทุนประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในการบริหารจัดการด้านการเงิน และด้านวัฒนธรรมวิถีชีวิตและภูมิปัญญาซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจำนวนไม่เกินแปดคนเป็นกรรมการ

ให้กรรมการตามวรรคหนึ่งเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการของคณะกรรมการกองทุน

ให้อธิบดีกรมวัฒนธรรมวิถีชีวิตและภูมิปัญญาเป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา ๑๖ คุณสมบัติ วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของคณะกรรมการกองทุน ตลอดจนการประชุมของคณะกรรมการกองทุน ให้นำมาตรา ๓ มาตรา ๘ มาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับกับคณะกรรมการกองทุนโดยอนุโลม

มาตรา ๑๗ คณะกรรมการกองทุนมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) บริหารกองทุนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์
- (๒) พิจารณาอนุมัติโครงการหรือกิจกรรมที่ขอรับการอุดหนุนจากกองทุนให้สอดคล้องกับนโยบายวัฒนธรรมของชาติในเรื่องการศึกษา วิจัย พัฒนา พื้นฟู อนุรักษ์ ส่งเสริม และเผยแพร่งานวัฒนธรรม
- (๓) ติดตามและประเมินผลการดำเนิน โครงการ หรือกิจกรรมที่ได้รับการส่งเสริมหรือสนับสนุนจากกองทุน

(๔) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการมอบหมาย

เงื่อนไขและรายละเอียดของโครงการหรือกิจกรรมตาม (๒) ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกองทุนกำหนด

มาตรา ๑๘ เงินและดอกผลตามมาตรา ๑๔ ไม่ต้องนำส่งคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง และกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

มาตรา ๑๕ การรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน การจัดหาผลประโยชน์ และการจัดการกองทุน ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกองทุนกำหนด โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๒๐ ให้คณะกรรมการกองทุนจัดทำบัญชีและบัญชีทำการส่งผู้สอบบัญชีตรวจสอบภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีทุกปี

ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือบุคคลภายนอกตามที่คณะกรรมการกองทุนแต่งตั้งด้วยความเห็นชอบจากสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีของกองทุนในรอบปีและรายงานผลการสอบบัญชีของกองทุนเสนอต่อคณะกรรมการ

หมวด ๓

การยกย่องเชิดชูเกียรติ

มาตรา ๒๑ บุคคลอาจได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติทางวัฒนธรรมดังต่อไปนี้

- (๑) ศิลปินแห่งชาติ
- (๒) ผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรม
- (๓) บุคคลที่มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรม

มาตรา ๒๒ การกำหนดสาขา คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกศิลปินแห่งชาติ รวมตลอดถึงประโยชน์ตอบแทนซึ่งศิลปินแห่งชาติจะได้รับจากเงินกองทุน ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

การกำหนดสาขา คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรม และบุคคลที่มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรม รวมตลอดถึงประโยชน์ตอบแทนซึ่งบุคคลดังกล่าวจะได้รับจากเงินกองทุน ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๒๓ บุคคลที่ได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติตามมาตรา ๒๑ พึงมีบทบาทในเรื่องดังต่อไปนี้

- (๑) วิจัย พัฒนา ฟื้นฟู อนุรักษ์ ให้การศึกษา ส่งเสริม และเผยแพร่ผลงานศิลปะและวัฒนธรรม
- (๒) ให้คำแนะนำและคำปรึกษาทางศิลปะและวัฒนธรรมแก่กระทรวงวัฒนธรรม

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๒๔ ให้บรรดาพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศที่ ออกตามพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๔๘๕ และพระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการ วัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงใช้บังคับ ได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะได้มีกฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศตามพระราชบัญญัตินี้ออกใช้บังคับ

มาตรา ๒๕ ให้โอนทรัพย์สิน หัก เงินงบประมาณ และรายได้ของกองทุนส่งเสริมงาน วัฒนธรรมตามพระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๒ ไปเป็นของกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมวิถีชีวิตและภูมิปัญญาตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๖ ให้ผู้ซึ่งเป็นศิลปินแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรม และผู้มีผลงานดีเด่น ทางด้านวัฒนธรรม อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นศิลปินแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรม หรือบุคคลที่มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรมตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

หน้าว่าง

บันทึกวิเคราะห์สรุป
สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ.

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่พระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๔๕ และพระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน ทำให้มีบทบัญญัติหลายประการไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน สมควรปรับปรุงเพื่อให้มีการอนุรักษ์และฟื้นฟูจารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะและวัฒนธรรมอันดีของชาติและของท้องถิ่น รวมทั้งการยกย่องเชิดชูเกียรติให้แก่บุคคลที่สมควรเป็นศิลปินแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรมหรือบุคคลที่มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรม อันเป็นการรองรับและสร้างขวัญกำลังใจให้แก่ประชาชนที่มีส่วนร่วมในการสืบสานเรื่องดังกล่าวได้อย่างเหมาะสม ทั้งนี้ภายใต้การส่งเสริมและประสานงานของคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติและหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงเพื่อการดำเนินการให้เป็นรูปธรรมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ ยกเลิกพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๔๕ พระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๕๔๖ พระราชบัญญัติระเบียบแบบกรรมการสภาวัฒนธรรมแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๔๖ พระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๒ และพระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๕ (ร่างมาตรา ๑)

๒.๒ กำหนดให้มีคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมเป็นรองประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงที่เกี่ยวข้อง และผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่เกินเก้าคนเป็นกรรมการ ปลัดกระทรวงวัฒนธรรมเป็นกรรมการและเลขานุการ (ร่างมาตรา ๖) ซึ่งเป็นคณะกรรมการที่มีบทบาทในระดับชาติที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการดำเนินงานของวัฒนธรรมทั้งประเทศ ซึ่งอำนาจหน้าที่ที่สำคัญ ได้แก่ การเสนอแนะและให้ความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีในเรื่องที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมของชาติ และการวางแผนทางและประสานนโยบายและแผน เพื่อความร่วมมือและการปฏิบัติงานขององค์กรต่างๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนในเรื่องที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมของชาติ ให้คำปรึกษา แนะนำ และประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมงานวัฒนธรรมของชาติ ควบคุมและหาวิธีปลูกฝังวัฒนธรรมของชาติในจิตใจของประชาชนเพื่อให้ปฏิบัติตาม กำกับ ติดตาม และประเมินการดำเนินงานด้านวัฒนธรรม กำหนดแผนการเงินและแผนงบประมาณรายจ่ายประจำปีของกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมวิถีชีวิตและภูมิปัญญา เพื่อให้ภารกิจเกี่ยวกับการส่งเสริมและความรับผิดชอบในเรื่องวัฒนธรรมของประเทศรวมอยู่ที่คณะกรรมการนี้ เพื่อความเป็นเอกภาพและมีความสอดคล้องแก่การปฏิบัติตามภารกิจดังกล่าว (ร่างมาตรา ๑๑)

๒.๓ กำหนดให้มีกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมวิถีชีวิตและภูมิปัญญาในกรมวัฒนธรรมวิถีชีวิตและภูมิปัญญา ซึ่งกองทุนนี้มีทรัพย์สินที่โอนมาจากกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมตามพระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๒ ด้วย (ร่างมาตรา ๑๓ และร่างมาตรา ๒๕) มีการบริหารงานโดยคณะกรรมการกองทุนซึ่งประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในการบริหารจัดการการเงินและด้านวัฒนธรรมวิถีชีวิตและภูมิปัญญาซึ่งคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติเป็นผู้แต่งตั้ง (ร่างมาตรา ๑๕) มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารเงินกองทุนเพื่อการส่งเสริมงานวัฒนธรรมวิถีชีวิตและภูมิปัญญา พิจารณานุมัติ โครงการและกิจกรรมที่ส่งเสริมงานวัฒนธรรมวิถีชีวิตและภูมิปัญญา และติดตามการดำเนินงานและประเมินผล โครงการและกิจกรรมที่ได้รับการสนับสนุน เพื่อความคล่องตัวในการส่งเสริมและการดำเนินงานที่สามารถใช้เงินจากกองทุนนี้ได้ (ร่างมาตรา ๑๗)

๒.๔ กำหนดให้มีการยกย่องเชิดชูเกียรติทางวัฒนธรรม ได้แก่ ศิลปินแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรม และบุคคลที่มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรม (ร่างมาตรา ๒๑) โดยการกำหนดสาขา คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือก รวมทั้งประโยชน์ตอบแทนศิลปินแห่งชาติ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง เนื่องจากศิลปินแห่งชาติถือเป็นบุคคลที่มีผลงานและประสพการณ์ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างมากเกี่ยวกับวัฒนธรรมของชาติ จึงได้กำหนดให้ผลประโยชน์ตอบแทนให้แก่บุคคลดังกล่าวโดยออกเป็นกฎกระทรวง ซึ่งอาจจะเป็นเงินหรือสิทธิประโยชน์อื่นที่รัฐจะให้ความช่วยเหลืออย่างเหมาะสม สำหรับผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรม และบุคคลที่มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรม ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติกำหนด ซึ่งก็เป็นบุคคลที่ทำคุณประโยชน์แก่วัฒนธรรมของชาติเช่นกัน แต่ยังไม่ถึงเกณฑ์เป็นศิลปินแห่งชาติ (ร่างมาตรา ๒๒) ทั้งนี้ ได้กำหนดให้บุคคลที่ได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติมีบทบาทช่วยเหลือราชการในการวิจัย พัฒนา ฟื้นฟูอนุรักษ์ ให้การศึกษา ส่งเสริม เผยแพร่ผลงานศิลปะและวัฒนธรรม และให้คำแนะนำและคำปรึกษาทางศิลปะและวัฒนธรรมแก่กระทรวงวัฒนธรรมด้วย อันจะเป็นการได้รับความรู้ความสามารถและประสบการณ์จากบุคคลดังกล่าวมาช่วยเหลืองานวัฒนธรรมตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๒๓)

๒.๕ กำหนดบทบาทเฉพาะกาลรองรับผู้ซึ่งเป็นศิลปินแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรม และผู้ที่มีผลงานดีเด่นทางด้านวัฒนธรรม อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นศิลปินแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรม และบุคคลที่มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรมตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี เพื่อรับรองให้แก่บุคคลดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง (ร่างมาตรา ๒๖)

รายงาน

ของ

คณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
วัฒนธรรมแห่งชาติ

พ.ศ.

สภาผู้แทนราษฎร

สำนักกรรมการ ๓

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

หน้าว่าง

ด่วนที่สุด

ที่ ๒๕๐๗/๒๕๕๓

(๑๗)

(สำเนา)

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

พฤษภาคม ๒๕๕๓

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการวิสามัญ
จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติรับหลักการร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. (นายไพจิตร ศิริวรรณ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. (นางสาวผ่องศรี ชาราภุมิ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. (นางพัฒนา สังขทรัพย์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. (นายนิอริส เจตภาวิวัฒน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ซึ่งกรรมาธิการคณะนี้ประกอบด้วย

๑. นางสาวกัลยา รุ่งวิจิตรชัย	๒. นายจักรวาล ท่วมเจริญ
๓. นายจำรัส เวียงสงค์	๔. นายณัฐวุฒิ วัลลิโภดม
๕. ว่าที่ร้อยตรี ธีรวัฒน์ จำปาไชยศรี	๖. รองศาสตราจารย์ชงทอง จันทรางศุ
๗. นายธนิตพล ไชยนันทน์	๘. นายธีระ สลักเพชร
๙. นางสาวนริศ อติเทพวรพันธุ์	๑๐. นางนฤมล ชารดามรงค์
๑๑. นางนิภา พริ้งศุลกะ	๑๒. นายนิอริส เจตภาวิวัฒน์
๑๓. นางบุญรัตน์ ศรีขเรศ	๑๔. นายประเสริฐ จันทรวงทอง
๑๕. ศาสตราจารย์ปรีชา เกาทอง	๑๖. นางสาวผ่องศรี ชาราภุมิ
๑๗. นางสาวพรพิมล ธรรมสาร	๑๘. นางพัฒนา สังขทรัพย์
๑๙. นายไพจิตร ศิริวรรณ	๒๐. นายไพโรจน์ อิศระเสรีพงษ์
๒๑. นายมงคล บุญวงศ์	๒๒. นายมารุต มัสยวานิช
๒๓. นายमुख สุลโฆมาน	๒๔. นางสาวละออง ดิยะไพรัช
๒๕. นางวันเพ็ญ พร้อมพัฒน์	๒๖. นายสมชาย เสี่ยงหลาย
๒๗. นายสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล	๒๘. นายสัมพันธ์ ทองสมัคร
๒๙. นางสิรินทร รามสูต	๓๐. นายสุขวิชชาญ มุสิกกุล
๓๑. นายสุชัย งามจิตต์เอื้อ	๓๒. นางอนรรักษ์ บุญศล
๓๓. ศาสตราจารย์อภิรักษ์นทร์ ไปษยานนท์	๓๔. นายอภิวัฒน์ บัวพันธ์
๓๕. นางอุดมลักษณ์ เพ็ญพรพัฒน์	๓๖. นายอุดร ทองประเสริฐ

บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว จึงกราบเรียน
มาเพื่อได้โปรดนำเสนอนที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) ชีระ สลักเพชร

(นายชีระ สลักเพชร)

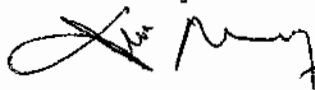
ประธานคณะกรรมการวิสามัญ

สำนักกรรมการ ๓

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๕๘๖

โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๕๘๓

สำเนาถูกต้อง

(นายธงชัย ดุลยสุข)

ผู้อำนวยการสำนักกรรมการ ๓

อุไรพร/พิมพ์

กมล, ธรรมบุญ, สุภรัตน์/ทาน ๑

ชนปรีชญ์, ภิรม, บำรุง/ทาน ๒

ธงชัย/ทาน ๓

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญ

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๘ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๓ ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. (นายไพจิตร ศรีวรขาน กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. (นางสาวผ่องศรี ชาราภุมิ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. (นางพัฒนา สังขทรัพย์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. (นายนิฮาริส เจตภาวิวัฒน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง เพื่อพิจารณากำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน โดยให้ถือเอาร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรี เป็นหลักในการพิจารณา นั้น

บัดนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญได้ดำเนินการแล้ว ปราบกฏผล ดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญได้มีมติเลือกตั้ง

(๑) นายธีระ สลักเพชร	เป็นประธานคณะกรรมาธิการ
(๒) นางนิภา พริงสุลกะ	เป็นรองประธานคณะกรรมาธิการ คนที่หนึ่ง
(๓) นายไพจิตร ศรีวรขาน	เป็นรองประธานคณะกรรมาธิการ คนที่สอง
(๔) นางพัฒนา สังขทรัพย์	เป็นรองประธานคณะกรรมาธิการ คนที่สาม
(๕) นางบุญเรือน ศรีชเรศ	เป็นรองประธานคณะกรรมาธิการ คนที่สี่
(๖) นายสมบุรณ์ อุทัยเวียนกุล	เป็นรองประธานคณะกรรมาธิการ คนที่ห้า
(๗) นายสัมพันธ์ ทองสมัคร	เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมาธิการ
(๘) รองศาสตราจารย์ธงทอง จันทรางศุ	เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมาธิการ
(๙) ศาสตราจารย์ปรีชา เกาทอง	เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมาธิการ
(๑๐) นางวันเพ็ญ พร้อมพัฒน์	เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมาธิการ
(๑๑) นายมงคล บุญวงศ์	เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมาธิการ
(๑๒) นางสาวผ่องศรี ชาราภุมิ	เป็นเลขานุการคณะกรรมาธิการ
(๑๓) ว่าที่ร้อยตรี ธีรวัฒน์ จำปาไชยศรี	เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมาธิการ คนที่หนึ่ง
(๑๔) นายสมชาย เสียงหลาย	เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมาธิการ คนที่สอง
(๑๕) นางนฤมล ชารดำรงค์	เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมาธิการ คนที่สาม
(๑๖) นายประเสริฐ จันทรวงทอง	เป็นโฆษกคณะกรรมาธิการ
(๑๗) นางอุดมลักษณ์ เพ็ญรพัฒน์	เป็นโฆษกคณะกรรมาธิการ
(๑๘) นายสุขวิชชาญ มุสิกกุล	เป็นโฆษกคณะกรรมาธิการ

มาตรา ๔/๑

มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็น

นางสาวผ่องศรี ชาราภุมิ (กรรมวิธีการ) ขอสงวนความเห็นโดยขอ
เพิ่มความเป็นมาตรา ๔/๑ เป็นดังนี้

“มาตรา ๔/๑ บุคคลทุกคนมีหน้าที่รักษา ผดุงส่งเสริมวัฒนธรรม
แห่งชาติที่มีคุณค่าเพื่อความเจริญก้าวหน้าของชาติ โดยปฏิบัติตามวัฒนธรรมและประเพณีอันดีงาม
และช่วยกันปรับปรุงทำนุบำรุงและสรรค์สร้างให้ดียิ่งขึ้นตามกาลสมัย”

มาตรา ๔/๒

มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็น

นางสาวผ่องศรี ชาราภุมิ (กรรมวิธีการ) ขอสงวนความเห็นโดยขอ
เพิ่มความเป็นมาตรา ๔/๒ เป็นดังนี้

“มาตรา ๔/๒ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจในการออกกฎกระทรวงและ
ระเบียบได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ความเป็นระเบียบเรียบร้อยและเหมาะสมกับกาลเทศะในการ
แต่งกาย จรรยาและมารยาทในที่สาธารณสถานหรือที่ปรากฏแก่สาธารณชน

(๒) ความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการปฏิบัติตนและการปฏิบัติต่อ
สถานที่และสาธารณสถาน

(๓) การประพฤติปฏิบัติตน อันเป็นการแสดงออกซึ่งความ
จงรักภักดี และนำมาซึ่งเกียรติยศของสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

(๔) ความมีธรรมภิบาลในการประกอบสัมมาอาชีพแห่งตนและ
องค์กร

(๕) ความเจริญงอกงามแห่งจิตใจและศีลธรรมของประชาชน
(๖) ความเจริญก้าวหน้าในทางวรรณกรรมและศิลปกรรมบนพื้นฐาน

ของความเป็นไทย
(๗) ความนิยมไทยที่ถูกต้องและเหมาะสม

(๘) ค่านิยมพื้นฐานของคนไทย โดยสอดคล้องกับแนวทางตาม
ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง”

มาตรา ๔/๓

มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็น

นางสาวผ่องศรี ชาราภุมิ (กรรมวิธีการ) ขอสงวนความเห็นโดย
ขอให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๔/๓ เป็นดังนี้

“มาตรา ๔/๓ ในการกำหนดวัฒนธรรมโดยกฎกระทรวงและระเบียบตามความในมาตรา ๔/๒ ให้คำนึงถึงสภาพแห่งท้องที่ ความเป็นอยู่ และประเภทของบุคคลในท้องที่ เป็นแห่ง ๆ ไป”

มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๑ คณะกรรมาธิการวัฒนธรรมแห่งชาติ
การบริหารงานวัฒนธรรม มีการแก้ไข

ส่วนที่ ๑ คณะกรรมาธิการวัฒนธรรมแห่งชาติ คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่

มาตรา ๖ มีการแก้ไข

มาตรา ๗ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๘ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๙ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๐ ไม่มีการแก้ไข

มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายสมควร โอบอ้อม ขอแปรญัตติแก้ความในมาตรา ๑๐ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๐ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในกรณีที่ประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการและรองประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่ง ซึ่งมีหนึ่งคน เป็นประธานในที่ประชุมสำหรับการประชุมคราวนั้น

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๑๑ มีการแก้ไข

มาตรา ๑๒ ไม่มีการแก้ไข

ส่วนที่ ๒ สภาวัฒนธรรม	คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่
มาตรา ๑๒/๑	คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่
มาตรา ๑๒/๒	คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่
มาตรา ๑๒/๓	คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่
มาตรา ๑๒/๔	คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่
มาตรา ๑๒/๕	คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่
มาตรา ๑๒/๖	คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่
หมวด ๒ กองทุนส่งเสริมงาน วัฒนธรรมวิถีชีวิตคนชุมชนชาวนา	มีการแก้ไข
มาตรา ๑๓	มีการแก้ไข
มาตรา ๑๔	มีการแก้ไข
มาตรา ๑๕	มีการแก้ไข
มาตรา ๑๖	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๗	มีการแก้ไข
มาตรา ๑๘	มีการแก้ไข
มาตรา ๑๘/๑	คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่
มาตรา ๑๙	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๐	ไม่มีการแก้ไข
หมวด ๓ การยกย่องเชิดชูเกียรติ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๑	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๒	ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๓	ไม่มีการแก้ไข
บทเฉพาะกาล	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๔	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๕	มีการแก้ไข
มาตรา ๒๕/๑	คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่
มาตรา ๒๖	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๖/๑	คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่

๕. ข้อสังเกตของคณะกรรมการธิการ

คณะกรรมการธิการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เริ่มตั้งแต่ชื่อร่างพระราชบัญญัติ คำปรารภและพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราจนจบร่างแล้ว และพิจารณาเห็นว่าควรเสนอเป็นข้อสังเกตไว้ท้ายฉบับรายงานฉบับนี้ เพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณา ดังนี้

คณะกรรมการธิการเห็นควรให้มีการตรากฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อปกป้อง คุ้มครององค์ความรู้ ภูมิปัญญาวัฒนธรรมของชาติอย่างเป็นรูปธรรมอย่างยั่งยืน รวมทั้งสนับสนุนให้การจัดทำบัญชีรายชื่อการขึ้นทะเบียน การสืบสานและสืบทอด การเฝ้าระวัง การนำไปใช้อย่างเหมาะสม และส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการปกป้องคุ้มครองมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม

๖. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมตามร่างเดิมและข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญมาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

(นางสาวผ่องศรี ธาราภูมิ)

เลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ
พ.ศ.

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยวัฒนธรรมแห่งชาติ และกฎหมายว่าด้วยสำนักงาน
คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๔๘๕ และพระราชบัญญัติ
สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน ทำให้มีบทบัญญัติ
หลายประการไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน สมควรปรับปรุงเพื่อให้มีการอนุรักษ์ และฟื้นฟูจารีต
ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะและวัฒนธรรมอันดีของชาติและของท้องถิ่น รวมทั้งการยกย่องเชิดชู
เกียรติให้แก่บุคคลที่สมควรเป็นศิลปินแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรมหรือบุคคลที่มีผลงานดีเด่นทาง
วัฒนธรรม อันเป็นการรองรับและสร้างขวัญกำลังใจให้แก่ประชาชนที่มีส่วนร่วมในการสืบสานเรื่องดังกล่าว
ได้อย่างเหมาะสม ทั้งนี้ ภายใต้การส่งเสริมและประสานงานของคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ และ
หน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรง เพื่อการดำเนินการให้เป็นรูปธรรมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้อง
ตราพระราชบัญญัตินี้

(๒๖)

ร่าง
พระราชบัญญัติ
วัฒนธรรมแห่งชาติ
พ.ศ.

.....
.....
.....
.....

.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยวัฒนธรรมแห่งชาติ และกฎหมายว่าด้วย
สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

- (๑) พระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๔๘๕
- (๒) พระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๖
- (๓) พระราชบัญญัติเครื่องแบบคณะกรรมการสภาวัฒนธรรมแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๔๘๖
- (๔) พระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๒
- (๕) พระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕

มาตรา ๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบปีบริบูรณ์
- (๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย คนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๔) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับ

ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระหรือในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่งให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างหรือเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้น อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทนหรือของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งตามวาระ หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

มาตรา ๙ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) นายกรัฐมนตรีให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ
- (๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๗

มาตรา ๑๐ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในกรณีที่ประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการและรองประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุมสำหรับการประชุมคราวนั้น

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๑ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) เสนอแนะและให้ความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบายและแผนแม่บท
วัฒนธรรมของชาติ
- (๒) เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อจัดให้มีหรือแก้ไขกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือ
มติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมของชาติ
- (๓) วางแนวทางและประสานนโยบายและแผน เพื่อความร่วมมือและการปฏิบัติงานของ
องค์กรต่าง ๆ ในหน่วยงานของรัฐและเอกชนในเรื่องที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมของชาติ และการรณรงค์
วัฒนธรรมอันดีงามของชาติ
- (๔) ให้คำปรึกษา แนะนำ และประสานงานกับหน่วยงานของรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องกับ
การส่งเสริมงานวัฒนธรรมของชาติ
- (๕) ควบคุมและหาวิธีปลูกฝังวัฒนธรรมของชาติในจิตใจของประชาชนเพื่อให้มีการปฏิบัติ
ตามพระราชบัญญัติ
- (๖) กำกับ ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานด้านวัฒนธรรมของชาติ
- (๗) กำหนดแผนการเงินและแผนงบประมาณรายจ่ายประจำปีของกองทุน
- (๘) พิจารณาเสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตาม
พระราชบัญญัติ
- (๙) ปฏิบัติงานอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่
ของคณะกรรมการหรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๑๒ คณะกรรมการอาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใด
ตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้

การประชุมคณะอนุกรรมการ ให้นำมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ส่วนที่ ๒

สภาวัฒนธรรม

มาตรา ๑๒/๑ เพื่อประโยชน์ในการอนุรักษ์หรือฟื้นฟูจารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น
ศิลปวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่นและของชาติและประสานการดำเนินงานวัฒนธรรม ซึ่งภาค
ประชาสังคมและประชาชนมีส่วนร่วม ให้จัดตั้งสภาวัฒนธรรมในแต่ละระดับ ประกอบด้วย

(๑) สภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทย

(๒) สภาวัฒนธรรมจังหวัด

(๓) สภาวัฒนธรรมอำเภอ

(๔) สภาวัฒนธรรมตำบล

การจัดตั้งสภาวัฒนธรรมอื่น ๆ นอกเหนือจาก (๑) (๒) (๓) และ (๔) ให้เป็นไปตามที่
กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๒/๒ ให้สภาวัฒนธรรมที่จัดตั้งตามมาตรา ๑๒/๑ มีสถานภาพเป็นองค์กร
ภาคเอกชนที่ดำเนินงานวัฒนธรรมภายใต้การกำกับดูแลของกรมส่งเสริมวัฒนธรรม

มาตรา ๑๒/๓ ให้สภาวัฒนธรรมตามมาตรา ๑๒/๑ ประกอบด้วย กรรมการและสมาชิก
ที่มาจากผู้แทนองค์กรที่ดำเนินงานวัฒนธรรมหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นองค์กรเครือข่ายวัฒนธรรม
เช่น เครือข่ายภาครัฐ เครือข่ายภาคเอกชน เครือข่ายภาคชุมชน เครือข่ายภาคธุรกิจ เครือข่ายปราชญ์
ชาวบ้าน และเครือข่ายภาควิชาการ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๒/๔ ในแต่ละจังหวัด อำเภอ และตำบลให้มีสภาวัฒนธรรมจังหวัด
สภาวัฒนธรรมอำเภอ และสภาวัฒนธรรมตำบล ตามมาตรา ๑๒/๑ ในแต่ละระดับได้เพียงหนึ่งแห่ง

มาตรา ๑๒/๕ ให้สภาวัฒนธรรมทุกระดับมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติเกี่ยวกับการ
กำหนดนโยบายและแผนแม่บทวัฒนธรรมของชาติ

(๒) เป็นศูนย์กลางในการแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ และแนวคิดในการดำเนินงาน
วัฒนธรรม โดยเชื่อมโยงกันเป็นเครือข่ายวัฒนธรรม

(๓) ระดมทรัพยากร บุคลากร และสรรพกำลังต่าง ๆ จากหน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ
เพื่อการดำเนินงานวัฒนธรรม

(๔) ส่งเสริม สนับสนุนและร่วมจัดกิจกรรมขององค์กรภาคีและเครือข่ายวัฒนธรรมเพื่อ
การอนุรักษ์ ฟื้นฟู พัฒนา สร้างสรรค์ แลกเปลี่ยน สืบทอดและเฝ้าระวังทางวัฒนธรรม

(๕) เผยแพร่ประชาสัมพันธ์กิจกรรมและผลการดำเนินงานขององค์กรภาคีและเครือข่าย
วัฒนธรรม

(๖) ดำเนินการอื่นใดตามที่คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงวัฒนธรรม จังหวัด
หรือหน่วยงานอื่น ๆ ขอความร่วมมือทางวัฒนธรรม

มาตรา ๑๒/๖ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา จำนวนกรรมการและสมาชิก วาระการ
ดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง การประชุม การบริหารจัดการ และการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรม
ตามมาตรา ๑๒/๑ และมาตรา ๑๒/๓ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๒

กองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมวิถีสีชีวิตแต่ละภูมิภาค

มาตรา ๑๓ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งในกรมส่งเสริมวัฒนธรรมวิถีสีชีวิต แต่ละภูมิภาค เรียกว่า “กองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมวิถีสีชีวิตแต่ละภูมิภาค” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นทุนใช้จ่ายเกี่ยวกับการส่งเสริมและสนับสนุนงานวัฒนธรรมวิถีสีชีวิตแต่ละภูมิภาคตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๔ กองทุนประกอบด้วย

- (๑) เงินและทรัพย์สินที่ได้รับโอนมาตามมาตรา ๒๕
- (๒) เงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรให้จากงบประมาณรายจ่ายประจำปี
- (๓) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคหรือมอบให้
- (๔) เงินหรือทรัพย์สินที่ได้รับจากต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ
- (๕) ดอกผลหรือรายได้ที่เกิดจากเงินหรือทรัพย์สินของกองทุน

มาตรา ๑๕ ให้มีคณะกรรมการกองทุนประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในการบริหารจัดการด้านการเงิน และด้านวัฒนธรรมวิถีสีชีวิตแต่ละภูมิภาคซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจำนวนไม่เกินแปดคนเป็นกรรมการ

ให้กรรมการตามวรรคหนึ่งเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการของคณะกรรมการกองทุน

ให้อธิบดีกรมส่งเสริมวัฒนธรรมวิถีสีชีวิตแต่ละภูมิภาคเป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา ๑๖ คุณสมบัติ วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของคณะกรรมการกองทุน ตลอดจนการประชุมของคณะกรรมการกองทุน ให้นำมาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับกับคณะกรรมการกองทุนโดยอนุโลม

มาตรา ๑๗ คณะกรรมการกองทุนมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) บริหารกองทุนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์
- (๒) พิจารณานุมัติโครงการหรือกิจกรรมที่ขอรับการอุดหนุนจากกองทุนให้สอดคล้องกับนโยบายวัฒนธรรมของชาติในเรื่องการศึกษา วิจัย พัฒนา ฟื้นฟู อนุรักษ์ ส่งเสริม และเผยแพร่งานวัฒนธรรม
- (๓) ติดตามและประเมินผลการดำเนินโครงการ หรือกิจกรรมที่ได้รับการส่งเสริมหรือสนับสนุนจากกองทุน

(๓/๑) เสนอรายงานประจำปีเกี่ยวกับสถานะการเงินและการบริหารกองทุนต่อ

คณะกรรมการ

(๔) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการมอบหมาย

เงื่อนไขและรายละเอียดของโครงการหรือกิจกรรมตาม (๒) ให้เป็นไปตามระเบียบที่
คณะกรรมการกองทุนกำหนด

มาตรา ๑๘ เงินและดอกผลตามมาตรา ๑๕ ไม่ต้องนำส่งคลังตามกฎหมายว่าด้วย
เงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

มาตรา ๑๘/๑ ผู้บริจาคเงินหรือทรัพย์สินให้แก่กองทุน มีสิทธินำไปลดหย่อน
ในการคำนวณภาษีเงินได้หรือได้รับยกเว้นภาษีสำหรับเงินหรือทรัพย์สินที่บริจาค แล้วแต่กรณี
ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในประมวลรัษฎากร

มาตรา ๑๙ การรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน การจัดหาผลประโยชน์ และ
การจัดการกองทุน ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกองทุนกำหนดโดยความเห็นชอบของ
กระทรวงการคลัง

มาตรา ๒๐ ให้คณะกรรมการกองทุนจัดทำงบดุลและบัญชีทำการส่งผู้สอบบัญชี
ตรวจสอบภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีทุกปี

ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือบุคคลภายนอกตามที่คณะกรรมการกองทุนแต่งตั้ง
ด้วยความเห็นชอบจากสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีของกองทุนทุกรอบปีและรายงาน
ผลการสอบบัญชีของกองทุนเสนอต่อคณะกรรมการ

หมวด ๓

การยกย่องเชิดชูเกียรติ

มาตรา ๒๑ บุคคลอาจได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติทางวัฒนธรรมดังต่อไปนี้

- (๑) ศิลปินแห่งชาติ
- (๒) ผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรม
- (๓) บุคคลที่มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรม

มาตรา ๒๒ การกำหนดสาขา คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกศิลปินแห่งชาติ รวมตลอดถึงประโยชน์ตอบแทนซึ่งศิลปินแห่งชาติจะได้รับจากเงินกองทุน ให้เป็นไปตามที่กำหนดใน กฎกระทรวง

การกำหนดสาขา คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรม และบุคคลที่มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรม รวมตลอดถึงประโยชน์ตอบแทนซึ่งบุคคลดังกล่าวจะได้รับจาก เงินกองทุน ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๒๓ บุคคลที่ได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติตามมาตรา ๒๑ พึงมีบทบาทในเรื่อง ดังต่อไปนี้

(๑) วิจัย พัฒนา ฟื้นฟู อนุรักษ์ ให้การศึกษา ส่งเสริม และเผยแพร่ผลงานศิลปะและ วัฒนธรรม

(๒) ให้คำแนะนำและคำปรึกษาทางศิลปะและวัฒนธรรมแก่กระทรวงวัฒนธรรม

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๒๔ ให้บรรดาพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศ ที่ออกตามพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๔๘๕ และพระราชบัญญัติสำนักงาน คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะได้มี กฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศตามพระราชบัญญัตินี้ออกใช้บังคับ

มาตรา ๒๕ ให้โอนทรัพย์สิน หนี้ เงินงบประมาณ และรายได้ของกองทุนส่งเสริมงาน วัฒนธรรมตามพระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๒ ไปเป็นของ กองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมวิถีสื่อสารชุมชนผู้สูงอายุตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๕/๑ ให้ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งในคณะกรรมการกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรม ตามพระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๒ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการกองทุนส่งเสริม งานวัฒนธรรมตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๒๖ ให้ผู้ซึ่งเป็นศิลปินแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรม และผู้มีผลงานดีเด่นทางด้านวัฒนธรรม อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นศิลปินแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรม หรือบุคคลที่มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรมตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๖/๑ ให้ผู้ซึ่งเป็นกรรมการและสมาชิกในสภาวัฒนธรรมที่จัดตั้งขึ้นตามระเบียบกระทรวงวัฒนธรรมว่าด้วยสภาวัฒนธรรม พ.ศ. ๒๕๕๑ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีกรรมการและสมาชิกในสภาวัฒนธรรมตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

.....

.....

ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน (๓๕)

วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน

ด่วนที่สุด

ที่ สผ ๐๐๑๔/๕๐๖๒

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขรับ..... 35๐8
วันที่..... 13 มี.ค. 2553
เวลา..... 11.๑๕ น.

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๓

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. และ

ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล
และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๖ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่
๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ.
และร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีและ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ

ฉะนั้น จึงส่งร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวมาเพื่อนำเสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป
ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๔๖

อนึ่ง ร่างพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายชัย ชิดชอบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

กลุ่มงานนิติ
รับที่..... ๗/๒๕๕๓ / ๒๕๕๓
วันที่..... ๑๕ / ๕ / ๕๓
เวลา..... ๑๓.๑๐ น.
สำนักการประชุม

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๕๓๖

กลุ่มงานบริหารทั่วไป
รับที่..... ๗/๒๕๕๓ / ๒๕๕๓ / ๒๕๕๓
วันที่..... ๑๖ / ๕ / ๕๓
เวลา..... ๑๖.๒๕ น.
สำนักการประชุม

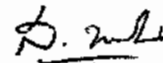
สารบบ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ.
และร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอตามบัญชีข้างท้าย รวม ๑๐ ฉบับ ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๘ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๓ และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา โดยถือร่างของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา เมื่อคณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้วจึงได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๖ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระที่สอง แล้วลงมติในวาระที่สามเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว และให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญฯ

ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวสภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๓

(นายสุวิจักขณ์ นาควิชะระ)

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

(๓๗)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ
พ.ศ.

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยวัฒนธรรมแห่งชาติ และกฎหมายว่าด้วยสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๔๕ และพระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน ทำให้มีบทบัญญัติหลายประการไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน สมควรปรับปรุงเพื่อให้มีการอนุรักษ์และฟื้นฟูจารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะและวัฒนธรรมอันดีของชาติและของท้องถิ่น รวมทั้งการยกย่องเชิดชูเกียรติให้แก่บุคคลที่สมควรเป็นศิลปินแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรมหรือบุคคลที่มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรม อันเป็นการรองรับและสร้างขวัญกำลังใจให้แก่ประชาชนที่มีส่วนร่วมในการสืบสานเรื่องดังกล่าวได้อย่างเหมาะสม ทั้งนี้ ภายใต้การส่งเสริมและประสานงานของคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติและหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรง เพื่อการดำเนินการให้เป็นรูปธรรมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

(นายไพจิตร ศรีรวิธาน กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ
พ.ศ.

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยวัฒนธรรมแห่งชาติ และกฎหมายว่าด้วยสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

เหตุผล

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๖๖ ได้มีบทบัญญัติในเรื่องสิทธิชุมชนในการอนุรักษ์ ฟื้นฟูจารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่นและของชาติ และโดยที่พระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๔๕ และพระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน ทำให้มีบทบัญญัติหลายประการไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน สมควรปรับปรุงเพื่อให้มีการอนุรักษ์และฟื้นฟูจารีตประเพณี ภูมิปัญญาไทย ศิลปวัฒนธรรมอันทรงคุณค่าของชาติและของท้องถิ่น รวมถึงการสร้างสรรค์สร้างวัฒนธรรมสิทธิมนุษยชนและวัฒนธรรมประชาธิปไตยเพื่อดำรงความเป็นไทยที่มีความเป็นเอกลักษณ์และความเป็นสากล รวมทั้งการยกย่องบุคคลที่สมควรได้รับการเชิดชูเกียรติเป็นศิลปินแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรมหรือบุคคลที่มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย อันเป็นการสนับสนุนและสร้างขวัญกำลังใจให้แก่ประชาชนที่มีส่วนร่วมในการสืบสานเรื่องดังกล่าวได้อย่างเหมาะสม ทั้งนี้ ภายใต้การส่งเสริมและประสานงานของคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติและหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงเพื่อการดำเนินการให้เป็นรูปธรรมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(นางสาวผ่องศรี ธาราภูมิ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

(๓๙)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ
พ.ศ.

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยวัฒนธรรมแห่งชาติ และกฎหมายว่าด้วยสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๔๕ และพระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน ทำให้มีบทบัญญัติหลายประการไม่สอดคล้องกับบริบทของสังคมไทยในปัจจุบันและในยุคโลกาภิวัตน์ โดยสังคมไทยได้รับอารยธรรมของต่างประเทศเข้ามาอย่างมาก ซึ่งมีผลต่อวัฒนธรรมของชาติไทย สมควรปรับปรุงกฎหมายเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพการณ์เปลี่ยนแปลงของสังคมไทย และเพื่อให้มีการอนุรักษ์และฟื้นฟูจารีตประเพณีภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะและวัฒนธรรมอันดีของชาติและของท้องถิ่น รวมทั้งการยกย่องเชิดชูเกียรติให้แก่บุคคลที่สมควรเป็นศิลปินแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรมหรือบุคคลที่มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรมอันเป็นการรองรับและสร้างขวัญกำลังใจให้แก่ประชาชนที่มีส่วนร่วมในการสืบสานเรื่องดังกล่าวได้อย่างเหมาะสม ทั้งนี้ ภายใต้การส่งเสริมและประสานงานของคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติและหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงเพื่อการดำเนินการให้เป็นรูปธรรมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(นางพัฒนา สังขทรัพย์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ
พ.ศ.

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยวัฒนธรรมแห่งชาติ และกฎหมายว่าด้วยสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๘๕ และพระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานทำให้มีบทบัญญัติหลายประการไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน สมควรปรับปรุงเพื่อให้มีการอนุรักษ์และฟื้นฟูจารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะและวัฒนธรรมอันดีของชาติและของท้องถิ่น และเพื่อให้มีการเผยแพร่วัฒนธรรม วิถีชีวิตและภูมิปัญญาไทยสู่นานาชาติอารยะประเทศ รวมทั้งการยกย่องเชิดชูเกียรติให้แก่บุคคลที่สมควรเป็นศิลปินแห่งชาติผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรมหรือผู้ที่มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรม อันเป็นการรองรับและสร้างขวัญกำลังใจให้แก่ประชาชนที่มีส่วนร่วมในการสืบสานเรื่องดังกล่าวได้อย่างเหมาะสม ทั้งนี้ ภายใต้การส่งเสริมและประสานงานของคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติและหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรง เพื่อการดำเนินการให้เป็นรูปธรรมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(นายนิฮาริส เจตภาวิวัฒน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

(๕๑)

ร่าง
พระราชบัญญัติ
วัฒนธรรมแห่งชาติ
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยวัฒนธรรมแห่งชาติ และกฎหมายว่าด้วย
สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

- (๑) พระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๔๘๕
- (๒) พระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๖
- (๓) พระราชบัญญัติระเบียบกรรมการสภาวัฒนธรรมแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๔๘๖
- (๔) พระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๒
- (๕) พระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“วัฒนธรรม” หมายความว่า วิธีการดำเนินชีวิต ความคิด ความเชื่อ ค่านิยม จารีตประเพณี พิธีกรรม และภูมิปัญญา ซึ่งกลุ่มชนและสังคมได้ร่วมสร้างสรรค์ สั่งสม ปลูกฝัง สืบทอด เรียนรู้ ปรับปรุง และเปลี่ยนแปลง เพื่อให้เกิดความเจริญงอกงาม ทั้งด้านจิตใจและวัตถุ อย่างสันติสุขและยั่งยืน

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรม

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

การบริหารงานวัฒนธรรม

ส่วนที่ ๑

คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ประกอบด้วย นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม เป็นรองประธานกรรมการ ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ประธานสภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทย และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความเชี่ยวชาญด้านวัฒนธรรมจำนวนไม่เกินเก้าคน เป็นกรรมการ

ให้ปลัดกระทรวงวัฒนธรรมเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้ปลัดกระทรวงวัฒนธรรมแต่งตั้งข้าราชการในสังกัดกระทรวงวัฒนธรรมเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบปีบริบูรณ์

(๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย คนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๔) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระหรือในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างหรือเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้น อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทนหรือของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งตามวาระ หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

มาตรา ๙ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) นายกรัฐมนตรีให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๗

มาตรา ๑๐ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในกรณีที่ประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการและรองประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุมสำหรับการประชุมคราวนั้น

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๑ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแนะและให้ความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบายและแผนแม่บท
วัฒนธรรมของชาติ

(๒) เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อจัดให้มีหรือแก้ไขกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ
หรือมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมของชาติ

(๓) วางแนวทางและประสานนโยบายและแผน เพื่อความร่วมมือและการปฏิบัติงานของ
องค์กรต่าง ๆ ในหน่วยงานของรัฐและเอกชนในเรื่องที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมของชาติ และการรณรงค์วัฒนธรรม
อันดีงามของชาติ

(๔) ให้คำปรึกษา แนะนำ และประสานงานกับหน่วยงานของรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องกับ
การส่งเสริมงานวัฒนธรรมของชาติ

(๕) ควบคุมและหาวิธีปลูกฝังวัฒนธรรมของชาติในจิตใจของประชาชนเพื่อให้มีการปฏิบัติ
ตามพระราชบัญญัติ

(๖) กำกับ ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานด้านวัฒนธรรมของชาติ

(๗) กำหนดแผนการเงินและแผนงบประมาณรายจ่ายประจำปีของกองทุน

(๘) พิจารณาเสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตาม
พระราชบัญญัติ

(๙) ปฏิบัติงานอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่
ของคณะกรรมการหรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๑๒ คณะกรรมการอาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใด
ตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้

การประชุมคณะอนุกรรมการ ให้นำมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ส่วนที่ ๒

สภาวัฒนธรรม

มาตรา ๑๓ เพื่อประโยชน์ในการอนุรักษ์หรือฟื้นฟูจารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น
ศิลปวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่นและของชาติและประสานการดำเนินงานวัฒนธรรม ซึ่งภาค
ประชาสังคมและประชาชนมีส่วนร่วม ให้จัดตั้งสภาวัฒนธรรมในแต่ละระดับ ประกอบด้วย

(๑) สภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทย

(๒) สภาวัฒนธรรมจังหวัด

(๓) สภาวัฒนธรรมอำเภอ

(๔) สภาวัฒนธรรมตำบล

การจัดตั้งสภาวัฒนธรรมอื่นๆ นอกเหนือจาก (๑) (๒) (๓) และ (๔) ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๔ ให้สภาวัฒนธรรมที่จัดตั้งตามมาตรา ๑๓ มีสถานภาพเป็นองค์กรภาคเอกชนที่ดำเนินงานวัฒนธรรมภายใต้การกำกับดูแลของกรมส่งเสริมวัฒนธรรม

มาตรา ๑๕ ให้สภาวัฒนธรรมตามมาตรา ๑๓ ประกอบด้วย กรรมการและสมาชิกที่มาจากผู้แทนองค์กรที่ดำเนินงานวัฒนธรรมหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นองค์กรเครือข่ายวัฒนธรรม เช่น เครือข่ายภาครัฐ เครือข่ายภาคเอกชน เครือข่ายภาคชุมชน เครือข่ายภาคธุรกิจ เครือข่ายปราชญ์ชาวบ้าน และเครือข่ายภาควิชาการ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๖ ในแต่ละจังหวัด อำเภอ และตำบลให้มีสภาวัฒนธรรมจังหวัด สภาวัฒนธรรมอำเภอ และสภาวัฒนธรรมตำบล ตามมาตรา ๑๓ ในแต่ละระดับได้เพียงหนึ่งแห่ง

มาตรา ๑๗ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา จำนวนกรรมการและสมาชิก วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง การประชุม การบริหารจัดการ และการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรม ตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๕ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๘ ให้สภาวัฒนธรรมทุกระดับมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติเกี่ยวกับการกำหนดนโยบายและแผนแม่บทวัฒนธรรมของชาติ

(๒) เป็นศูนย์กลางในการแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ และแนวคิดในการดำเนินงานวัฒนธรรม โดยเชื่อมโยงกันเป็นเครือข่ายวัฒนธรรม

(๓) ระดมทรัพยากร บุคลากร และสรรพกำลังต่างๆ จากหน่วยงานและองค์กรต่างๆ เพื่อการดำเนินงานวัฒนธรรม

(๔) ส่งเสริม สนับสนุนและร่วมจัดกิจกรรมขององค์กรภาคีและเครือข่ายวัฒนธรรม เพื่อการอนุรักษ์ ฟื้นฟู พัฒนา สร้างสรรค์ แลกเปลี่ยน สืบทอดและเผยแพร่วิถืทางวัฒนธรรม

(๕) เผยแพร่ประชาสัมพันธ์กิจกรรมและผลการดำเนินงานขององค์กรภาคีและเครือข่ายวัฒนธรรม

(๖) ดำเนินการอื่นใดตามที่คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงวัฒนธรรม จังหวัด หรือหน่วยงานอื่นๆ ขอความร่วมมือทางวัฒนธรรม

หมวด ๒

กองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรม

มาตรา ๑๙ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งในกรมส่งเสริมวัฒนธรรม เรียกว่า “กองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรม” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นทุนใช้จ่ายเกี่ยวกับการส่งเสริม และสนับสนุนงานวัฒนธรรมตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๐ กองทุนประกอบด้วย

- (๑) เงินและทรัพย์สินที่ได้รับโอนมาตามมาตรา ๓๒
- (๒) เงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรให้จากงบประมาณรายจ่ายประจำปี
- (๓) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคหรือมอบให้
- (๔) เงินหรือทรัพย์สินที่ได้รับจากต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ
- (๕) ดอกผลหรือรายได้ที่เกิดจากเงินหรือทรัพย์สินของกองทุน

มาตรา ๒๑ ให้มีคณะกรรมการกองทุนประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญ ในการบริหารจัดการด้านการเงิน และด้านวัฒนธรรมซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจำนวนไม่เกินแปดคน เป็นกรรมการ

ให้กรรมการตามวรรคหนึ่งเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการของ คณะกรรมการกองทุน

ให้อธิบดีกรมส่งเสริมวัฒนธรรมเป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา ๒๒ คุณสมบัติ วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของ คณะกรรมการกองทุน ตลอดจนการประชุมของคณะกรรมการกองทุนให้นำมาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับกับคณะกรรมการกองทุนโดยอนุโลม

มาตรา ๒๓ คณะกรรมการกองทุนมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) บริหารกองทุนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์
- (๒) พิจารณาอนุมัติโครงการหรือกิจกรรมที่ขอรับการอุดหนุนจากกองทุนให้สอดคล้อง กับนโยบายวัฒนธรรมของชาติในเรื่องการศึกษา วิจัย พัฒนา ฟื้นฟู อนุรักษ์ ส่งเสริม และเผยแพร่ งาน วัฒนธรรม
- (๓) ติดตามและประเมินผลการดำเนินโครงการ หรือกิจกรรมที่ได้รับการส่งเสริมหรือ สนับสนุนจากกองทุน

(๔) เสนอรายงานประจำปีเกี่ยวกับสถานะการเงินและการบริหารกองทุนต่อคณะกรรมการ

(๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการมอบหมาย

เงื่อนไขและรายละเอียดของโครงการหรือกิจกรรมตาม (๒) ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกองทุนกำหนด

มาตรา ๒๔ เงินและดอกผลตามมาตรา ๒๐ ไม่ต้องนำส่งคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

มาตรา ๒๕ ผู้บริจาคเงินหรือทรัพย์สินให้แก่กองทุน มีสิทธินำไปลดหย่อนในการคำนวณภาษีเงินได้หรือได้รับยกเว้นภาษีสำหรับเงินหรือทรัพย์สินที่บริจาค แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในประมวลรัษฎากร

มาตรา ๒๖ การรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน การจัดหาผลประโยชน์ และการจัดการกองทุน ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกองทุนกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๒๗ ให้คณะกรรมการกองทุนจัดทำงบดุลและบัญชีทำการส่งผู้สอบบัญชีตรวจสอบภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีทุกปี

ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือบุคคลภายนอกตามที่คณะกรรมการกองทุนแต่งตั้งด้วยความเห็นชอบจากสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีของกองทุนทุกรอบปีและรายงานผลการสอบบัญชีของกองทุนเสนอต่อคณะกรรมการ

หมวด ๓

การยกย่องเชิดชูเกียรติ

มาตรา ๒๘ บุคคลอาจได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติทางวัฒนธรรมดังต่อไปนี้

(๑) ศิลปินแห่งชาติ

(๒) ผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรม

(๓) บุคคลที่มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรม

มาตรา ๒๕ การกำหนดสาขา คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกศิลปินแห่งชาติ รวมตลอดถึงประโยชน์ตอบแทนซึ่งศิลปินแห่งชาติจะได้รับจากเงินกองทุน ให้เป็นไปตามที่กำหนด ในกฎกระทรวง

การกำหนดสาขา คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรม และบุคคลที่มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรม รวมตลอดถึงประโยชน์ตอบแทนซึ่งบุคคลดังกล่าวจะได้รับจาก เงินกองทุน ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๓๐ บุคคลที่ได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติตามมาตรา ๒๕ พึงมีบทบาทในเรื่อง ดังต่อไปนี้

- (๑) วิจัย พัฒนา ฟื้นฟู อนุรักษ์ ให้การศึกษา ส่งเสริม และเผยแพร่ผลงานศิลปะและ วัฒนธรรม
- (๒) ให้คำแนะนำและคำปรึกษาทางศิลปะและวัฒนธรรมแก่กระทรวงวัฒนธรรม

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๓๑ ให้บรรดาพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศ ที่ออกตามพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๔๕ และพระราชบัญญัติสำนักงาน คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะได้มี กฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศตามพระราชบัญญัตินี้ออกใช้บังคับ

มาตรา ๓๒ ให้โอนทรัพย์สิน หนี้ เงินงบประมาณ และรายได้ของกองทุนส่งเสริมงาน วัฒนธรรมตามพระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๒ ไปเป็นของ กองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๓ ให้ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งในคณะกรรมการกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรม ตามพระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๒ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการกองทุนส่งเสริม งานวัฒนธรรมตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๓๔ ให้ผู้ซึ่งเป็นศิลปินแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรม และผู้มีผลงานดีเด่นทางด้านวัฒนธรรม อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นศิลปินแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรม หรือบุคคลที่มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรมตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๓๕ ให้ผู้ซึ่งเป็นกรรมการและสมาชิกในสภาวัฒนธรรมที่จัดตั้งขึ้นตามระเบียบกระทรวงวัฒนธรรมว่าด้วยสภาวัฒนธรรม พ.ศ. ๒๕๕๑ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีกรรมการและสมาชิกในสภาวัฒนธรรมตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

.....

.....

ถูกต้องตามมติของสภาผู้แทนราษฎร

๗๕

(นางสุภาวดี ตันตระกูล)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานพระราชบัญญัติและนิติ ๑

สำนักการประชุม

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

หน้าว่าง

บันทึกวิเคราะห์สรุป

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ.

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่พระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๕๕ และพระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน ทำให้มีบทบัญญัติหลายประการไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน สมควรปรับปรุงเพื่อให้มีการอนุรักษ์และฟื้นฟูจารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะและวัฒนธรรมอันดีของชาติและของท้องถิ่น รวมทั้งการยกย่องเชิดชูเกียรติให้แก่บุคคลที่สมควรเป็นศิลปินแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรมหรือบุคคลที่มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรม อันเป็นการรองรับและสร้างขวัญกำลังใจให้แก่ประชาชนที่มีส่วนร่วมในการสืบสานเรื่องดังกล่าวได้อย่างเหมาะสม ทั้งนี้ ภายใต้การส่งเสริมและประสานงานของคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติและหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรง เพื่อการดำเนินการให้เป็นรูปธรรมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ ยกเลิกพระราชบัญญัติวัฒนธรรมร่วมแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๕๕ พระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๕๖๖ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนวัฒนธรรมแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๖๖ พระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๒ และพระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ (ร่างมาตรา ๓)

๒.๒ กำหนดให้มีคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมเป็นรองประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงที่เกี่ยวข้อง และผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่เกินเก้าคนเป็นกรรมการ ปลัดกระทรวงวัฒนธรรมเป็นกรรมการและเลขานุการ (ร่างมาตรา ๖) ซึ่งเป็นคณะกรรมการที่มีบทบาทในระดับชาติที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการดำเนินงานของวัฒนธรรมทั้งประเทศ ซึ่งอำนาจหน้าที่ที่สำคัญ ได้แก่ การเสนอแนะและให้ความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีในเรื่องที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมของชาติ และการวางแผนและประสานนโยบายและแผน เพื่อความร่วมมือและการปฏิบัติงานขององค์กรต่างๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนในเรื่องที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมของชาติ ให้คำปรึกษา แนะนำ และประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมงานวัฒนธรรมของชาติ ควบคุมและหาวิธีปลูกฝังวัฒนธรรมของชาติในจิตใจของประชาชนเพื่อให้ปฏิบัติตาม ก้ากับ ติดตาม และประเมินการดำเนินงานด้านวัฒนธรรม กำหนดแผนการเงินและแผนงบประมาณรายจ่ายประจำปีของกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมวิถีชีวิตและภูมิปัญญา เพื่อให้ภารกิจเกี่ยวกับการส่งเสริมและความรับผิดชอบต่อในเรื่องวัฒนธรรมของประเทศรวมอยู่ที่คณะกรรมการนี้ เพื่อความเป็นเอกภาพและมีความสอดคล้องแก่การปฏิบัติตามภารกิจดังกล่าว (ร่างมาตรา ๑๑)

๒.๓ กำหนดให้มีกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมวิถีชีวิตและภูมิปัญญาในกรมวัฒนธรรมวิถีชีวิตและภูมิปัญญา ซึ่งกองทุนนี้มีทรัพย์สินที่โอนมาจากกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมตามพระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๒ ด้วย (ร่างมาตรา ๑๘ และร่างมาตรา ๒๕) มีการบริหารงานโดยคณะกรรมการกองทุนซึ่งประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในการบริหารจัดการการเงินและด้านวัฒนธรรมวิถีชีวิตและภูมิปัญญาซึ่งคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติเป็นผู้แต่งตั้ง (ร่างมาตรา ๑๘) มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารเงินกองทุนเพื่อการส่งเสริมงานวัฒนธรรมวิถีชีวิตและภูมิปัญญา พิจารณาอนุมัติโครงการและกิจกรรมที่ส่งเสริมงานวัฒนธรรมวิถีชีวิตและภูมิปัญญา และติดตามการดำเนินงานและประเมินผลโครงการและกิจกรรมที่ได้รับการสนับสนุน เพื่อความคล่องตัวในการส่งเสริมและการดำเนินงานที่สามารถใช้เงินของกองทุนนี้ได้ (ร่างมาตรา ๑๘)

๒.๔ กำหนดให้มีการยกย่องเชิดชูเกียรติทางวัฒนธรรม ได้แก่ ศิลปินแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรม และบุคคลที่มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรม (ร่างมาตรา ๒๑) โดยการกำหนดสาขา คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือก รวมทั้งประโยชน์ตอบแทนศิลปินแห่งชาติ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง เนื่องจากศิลปินแห่งชาติถือเป็นบุคคลที่มีผลงานและประสพการณ์ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างมากเกี่ยวกับวัฒนธรรมของชาติ จึงได้กำหนดให้ผลประโยชน์ตอบแทนให้แก่บุคคลดังกล่าวโดยออกเป็นกฎกระทรวง ซึ่งอาจจะเป็นเงินหรือสิทธิประโยชน์อื่นที่รัฐจะให้ความช่วยเหลืออย่างเหมาะสม สำหรับผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรม และบุคคลที่มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรม ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติกำหนด ซึ่งก็เป็นบุคคลที่ทำคุณประโยชน์แก่วัฒนธรรมของชาติเช่นกัน แต่ยังไม่ถึงเกณฑ์เป็นศิลปินแห่งชาติ (ร่างมาตรา ๒๒) ทั้งนี้ ได้กำหนดให้บุคคลที่ได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติมีบทบาทช่วยเหลือราชการในการวิจัย พัฒนา ฟื้นฟู อนุรักษ์ ให้การศึกษา ส่งเสริม เผยแพร่ผลงานศิลปะและวัฒนธรรม และให้คำแนะนำแก่สถาบันการศึกษาทางศิลปะและวัฒนธรรมแก่กระทรวงวัฒนธรรมด้วย อันจะเป็นการได้รับความรู้ความสามารถและประสบการณ์จากบุคคลดังกล่าวมาช่วยเหลืองานวัฒนธรรมตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๒๓)

๒.๕ กำหนดบทเฉพาะกาลรองรับผู้ซึ่งเป็นศิลปินแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรม และผู้ที่มีผลงานดีเด่นทางด้านวัฒนธรรม อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นศิลปินแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรม และบุคคลที่มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรมตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี เพื่อยับร้อมให้แก่บุคคลดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง (ร่างมาตรา ๒๖)

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

บันทึกวิเลาะห์สรุป

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ.

บันทึกวิเลาะห์สรุปได้จัดทำขึ้นเพื่อชี้แจงความเป็นมาและสรุปรายละเอียดของร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. เพื่อให้เป็นไปตามมาตรา ๑๔๒ วรรคห้าของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่พระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๔๕ และพระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้อำนาจและใช้บังคับมาเป็นเวลานาน ทำให้มีบทบัญญัติหลายประการไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน สมควรปรับปรุงเพื่อให้มีการอนุรักษ์และฟื้นฟูจารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะและวัฒนธรรมอันดีของชาติและของท้องถิ่น รวมทั้งการยกย่องเชิดชูเกียรติให้แก่บุคคลที่สมควรเป็นศิลปินแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรมหรือบุคคลที่มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรม อันเป็นการรองรับและสร้างขวัญกำลังใจให้แก่ประชาชนที่มีส่วนร่วมในการสืบสานเรื่องดังกล่าวได้อย่างเหมาะสม ทั้งนี้ ภายใต้งานส่งเสริมและประสานงานของคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติและหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรง เพื่อการดำเนินการให้เป็นรูปธรรมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ ยกเลิกพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๔๕ พระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๕๔๖ พระราชบัญญัติระเบียบกรรมการสภาวัฒนธรรมแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๔๖ พระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๒ และพระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ (ร่างมาตรา ๓)

๒.๒ กำหนดให้มีคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมเป็นรองประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงที่เกี่ยวข้อง และผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่เกินเก้าคนเป็นกรรมการ ปลัดกระทรวงวัฒนธรรมเป็นกรรมการและเลขานุการ (ร่างมาตรา ๖) ซึ่งเป็นคณะกรรมการที่มีบทบาทในระดับชาติที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการดำเนินงานของวัฒนธรรมทั้งประเทศ ซึ่งอำนาจหน้าที่ที่สำคัญ ได้แก่ การเสนอแนะและให้ความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีในเรื่องที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมของชาติ และการวางแผนทางและประสานนโยบายและแผน เพื่อความร่วมมือและการปฏิบัติงานขององค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนในเรื่องที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมของชาติ ให้คำปรึกษา แนะนำ และประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมงานวัฒนธรรมของชาติ ควบคุมและหาวิธีปลูกฝังวัฒนธรรมของชาติในจิตใจของประชาชนเพื่อให้ปฏิบัติตาม กำกับ ติดตาม และประเมินการดำเนินงานด้านวัฒนธรรม กำหนดแผนการเงินและแผนงบประมาณรายจ่ายประจำปีของกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมวิธีชีวิตและ

ภูมิปัญญา เพื่อให้ภารกิจเกี่ยวกับการส่งเสริมและควมรับผิดชอบในเรื่องวัฒนธรรมของประเทศรวมอยู่ที่ คณะกรรมการนี้ เพื่อความเป็นเอกภาพและมีความสอดคล้องแก่การปฏิบัติตามภารกิจดังกล่าว (ร่างมาตรา ๑๑)

๒.๓ กำหนดให้มีกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมวิถีชีวิตและภูมิปัญญาในกรมวัฒนธรรมวิถีชีวิตและภูมิปัญญา ซึ่งกองทุนนี้มีทรัพย์สินที่โอนมาจากกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมตามพระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๒ ด้วย (ร่างมาตรา ๑๓ และร่างมาตรา ๒๕) มีการบริหารงานโดยคณะกรรมการกองทุนซึ่งประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในการบริหารจัดการการเงินและด้านวัฒนธรรมวิถีชีวิตและภูมิปัญญาซึ่งคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติเป็นผู้แต่งตั้ง (ร่างมาตรา ๑๕) มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารเงินกองทุนเพื่อการส่งเสริมงานวัฒนธรรมวิถีชีวิตและภูมิปัญญา และติดตามการดำเนินงานและประเมินผล โครงการและกิจกรรมที่ได้รับการสนับสนุน เพื่อความคล่องตัวในการส่งเสริมและการดำเนินงานที่สามารถใช้เงินจากกองทุนนี้ได้ (ร่างมาตรา ๑๖)

๒.๔ กำหนดให้มีการยกย่องเชิดชูเกียรติทางวัฒนธรรม ได้แก่ ศิลปินแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรม และบุคคลที่มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรม (ร่างมาตรา ๒๑) โดยการกำหนดสาขา คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือก รวมทั้งประโยชน์ตอบแทนศิลปินแห่งชาติให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง เนื่องจากศิลปินแห่งชาติถือเป็นบุคคลที่มีผลงานและประสบการณ์ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างมากเกี่ยวกับวัฒนธรรมของชาติ จึงได้กำหนดให้ผลตอบแทนให้แก่บุคคลดังกล่าวโดยออกเป็นกฎกระทรวง ซึ่งอาจจะเป็นเงินหรือสิทธิประโยชน์อื่นที่รัฐจะให้ความช่วยเหลืออย่างเหมาะสม สำหรับผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรม และบุคคลที่มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรม ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติกำหนด ซึ่งก็เป็นบุคคลที่ทำคุณประโยชน์แก่วัฒนธรรมของชาติเช่นกัน แต่ยังไม่ถึงเกณฑ์เป็นศิลปินแห่งชาติ (ร่างมาตรา ๒๒) ทั้งนี้ ได้กำหนดให้บุคคลที่ได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติมีบทบาทช่วยเหลือราชการในการวิจัย พัฒนา ฟื้นฟู อนุรักษ์ ให้การศึกษา ส่งเสริม เผยแพร่ผลงานศิลปะและวัฒนธรรมและให้คำแนะนำและคำปรึกษาทางศิลปะและวัฒนธรรมแก่กระทรวงวัฒนธรรมด้วย อันจะเป็นการได้รับความรู้ความสามารถและประสบการณ์จากบุคคลดังกล่าวมาช่วยเหลืองานวัฒนธรรมตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๒๓)

๒.๕ กำหนดบทเฉพาะกาลรองรับผู้ซึ่งเป็นศิลปินแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรมและผู้มีผลงานดีเด่นทางด้านวัฒนธรรมอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นศิลปินแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรมและบุคคลที่มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรมตามพระราชบัญญัตินี้แล้วแต่กรณี เพื่อรับรองให้แก่บุคคลดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง (ร่างมาตรา ๒๖)

บันทึกวิถึราระห์สรูปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ
พ.ศ.

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะได้เสนอร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ.
ต่อสภาผู้แทนราษฎรและได้จัดทำบันทึกวิถึราระห์สรูปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติตามมาตรา
๑๔๒ วรรคห้า ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๖๖
ได้มีบทบัญญัติในเรื่องสิทธิชุมชนในการอนุรักษ์ พื้นฟูจารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปวัฒนธรรม
อันดีของท้องถิ่นและของชาติ และโดยที่พระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๔๕ และ
พระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน
ทำให้มีบทบัญญัติหลายประการไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน สมควรปรับปรุงเพื่อให้มีการ
อนุรักษ์และฟื้นฟูจารีตประเพณี ภูมิปัญญาไทย ศิลปวัฒนธรรมอันทรงคุณค่าของชาติและของท้องถิ่น
รวมถึงการสรรค์สร้างวัฒนธรรมสิทธิมนุษยชนและวัฒนธรรมประชาธิปไตยเพื่อดำรงความเป็นไทยที่มี
ความเป็นเอกลักษณ์และความเป็นสากล รวมทั้งการยกย่องบุคคลที่สมควรได้รับการเชิดชูเกียรติเป็นศิลปิน
แห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรมหรือบุคคลที่มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย อันเป็น
การสนับสนุนและสร้างขวัญกำลังใจให้แก่ประชาชนที่มีส่วนร่วมในการสืบสานเรื่องดังกล่าวได้อย่าง
เหมาะสม ทั้งนี้ ภายใต้การส่งเสริมและประสานงานของคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติและหน่วยงานที่
รับผิดชอบโดยตรง เพื่อการดำเนินการให้เป็นรูปธรรมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตรา
พระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ นิยามจำกัดความของคำว่า วัฒนธรรม ภูมิปัญญาไทย กองทุน คณะกรรมการ
รัฐมนตรี (ร่างมาตรา ๕)

๒.๒ ให้มีคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ มีอำนาจหน้าที่จัดทำแผนแม่บท
ทางวัฒนธรรมของชาติ และเสนอแนะให้ความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบายวัฒนธรรมของชาติ
เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อจัดให้มีหรือแก้ไขกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือมติคณะรัฐมนตรี
ที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมของชาติ วางแนวทางและประสานนโยบายและแผนเพื่อความร่วมมือและ
การปฏิบัติงานขององค์กรต่าง ๆ ในหน่วยงานของรัฐและเอกชนในเรื่องที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมของชาติ และ

การรณรงค์วัฒนธรรมอันดีงามของชาติ การเชื่อมโยงทางวัฒนธรรมในระดับภูมิภาค และการสร้างภูมิทัศน์
ที่เน้นแก่นทางวัฒนธรรมของชาติ เป็นต้น (ร่างมาตรา ๑๔)

๒.๓ ให้มีการจัดตั้งกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมวิถีชีวิตและภูมิปัญญาไทย เพื่อเป็นทุน
ใช้จ่ายเกี่ยวกับการส่งเสริมและสนับสนุนงานวัฒนธรรมวิถีชีวิตและภูมิปัญญาไทย (ร่างมาตรา ๑๕)

๒.๔ ให้มีคณะกรรมการกองทุน ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการบริหารกองทุน พิจารณา
อนุมัติโครงการหรือกิจกรรม ที่ขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากกองทุนให้สอดคล้องกับนโยบาย
วัฒนธรรมชาติรวมทั้งติดตามและประเมินผลการดำเนินโครงการ หรือกิจกรรมที่ได้รับส่งเสริมหรือ
สนับสนุนจากกองทุน (ร่างมาตรา ๑๖)

๒.๕ ให้มีการยกย่องบุคคลที่สมควรได้รับการเชิดชูเกียรติทางวัฒนธรรมเป็นศิลปิน
แห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรม หรือบุคคลที่มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย
ด้านต่าง ๆ (ร่างมาตรา ๒๓)

(นางสาวผ่องศรี ชาราภูมิ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๕
พ.ศ.

๑. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๑.๑ ยกเลิกพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๔๕ พระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๕๔๖ พระราชบัญญัติระเบียบกรรมการสภาวัฒนธรรมแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๔๖ พระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๒ และพระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ (ร่างมาตรา ๓)

๑.๒ กำหนดให้มีคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมเป็นรองประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงที่เกี่ยวข้อง และผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่เกินเก้าคนเป็นกรรมการ ปลัดกระทรวงวัฒนธรรมเป็นกรรมการและเลขานุการ (ร่างมาตรา ๖) ซึ่งเป็นคณะกรรมการที่มีบทบาทในระดับชาติที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการดำเนินงานของวัฒนธรรมทั้งประเทศ ซึ่งอำนาจหน้าที่ที่สำคัญ ได้แก่ การเสนอแนะและให้ความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีในเรื่องที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมของชาติ และการวางแผนทางและประสานนโยบายและแผน เพื่อความร่วมมือและการปฏิบัติงานขององค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนในเรื่องที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมของชาติให้คำปรึกษา แนะนำ และประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมงานวัฒนธรรมของชาติ ควบคุมและหาวิธีปลูกฝังวัฒนธรรมของชาติในจิตใจของประชาชนเพื่อให้ปฏิบัติตาม กำกับ ติดตาม และประเมินการดำเนินงานด้านวัฒนธรรม กำหนดแผนการเงินและแผนงบประมาณรายจ่ายประจำปีของกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมวิธีชีวิตและภูมิปัญญา เพื่อให้ภารกิจเกี่ยวกับการส่งเสริมและความรับผิดชอบต่อเรื่องวัฒนธรรมของประเทศรวมอยู่ที่คณะกรรมการนี้ เพื่อความเป็นเอกภาพและมีความสอดคล้องแก่การปฏิบัติตามภารกิจดังกล่าว (ร่างมาตรา ๑๑)

๑.๓ กำหนดให้มีกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมวิธีชีวิตและภูมิปัญญาในกรมวัฒนธรรมวิธีชีวิตและภูมิปัญญา ซึ่งกองทุนนี้มีทรัพย์สินที่โอนมาจากรายกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมตามพระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๒ ด้วย (ร่างมาตรา ๑๓ และร่างมาตรา ๒๕) มีการบริหารงานโดยคณะกรรมการกองทุนซึ่งประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในการบริหารจัดการการเงินและด้านวัฒนธรรมวิธีชีวิตและภูมิปัญญาซึ่งคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติเป็นผู้แต่งตั้ง (ร่างมาตรา ๑๕) มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารเงินกองทุนเพื่อการส่งเสริมงานวัฒนธรรมวิธีชีวิตและภูมิปัญญาที่พิจารณาอนุมัติโครงการและกิจกรรมที่ส่งเสริมงานวัฒนธรรมวิธีชีวิตและภูมิปัญญา และติดตามการดำเนินงาน

และประเมินผลโครงการและกิจกรรมที่ได้รับการสนับสนุน เพื่อความคล่องตัวในการส่งเสริมและ
การดำเนินงานที่สามารถใช้เงินจากกองทุนนี้ได้ (ร่างมาตรา ๑๖)

๑.๔ กำหนดให้มีการยกย่องเชิดชูเกียรติทางวัฒนธรรม ได้แก่ ศิลปินแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิ
ทางวัฒนธรรม และบุคคลที่มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรม (ร่างมาตรา ๒๑) โดยการกำหนดสาขา คุณสมบัติ
หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือก รวมทั้งประโยชน์ตอบแทนศิลปินแห่งชาติ ให้เป็นไปตามที่กำหนด
ในกฎกระทรวง เนื่องจากศิลปินแห่งชาติถือเป็นบุคคลที่มีผลงานและประสบการณ์ซึ่งจะเป็นประโยชน์
อย่างมากเกี่ยวกับวัฒนธรรมของชาติ จึงได้กำหนดให้ผลประโยชน์ตอบแทนให้แก่บุคคลดังกล่าวโดยออกเป็น
กฎกระทรวง ซึ่งอาจจะเป็นเงินหรือสิทธิประโยชน์อื่นที่รัฐจะให้ความช่วยเหลืออย่างเหมาะสม สำหรับ
ผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรม และบุคคลที่มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรม ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการ
วัฒนธรรมแห่งชาติกำหนด ซึ่งเป็นบุคคลที่ทำคุณประโยชน์แก่วัฒนธรรมของชาติเช่นกัน แต่ยังไม่ถึงเกณฑ์
เป็นศิลปินแห่งชาติ (ร่างมาตรา ๒๒) ทั้งนี้ ได้กำหนดให้บุคคลที่ได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติมีบทบาท
ช่วยเหลือราชการในการวิจัย พัฒนา ฟื้นฟู อนุรักษ์ ให้การศึกษา ส่งเสริม เผยแพร่ผลงานศิลปะและ
วัฒนธรรม และให้คำแนะนำและคำปรึกษาทางศิลปะและวัฒนธรรมแก่กระทรวงวัฒนธรรมด้วย อันจะเป็น
การได้รับความรู้ความสามารถและประสบการณ์จากบุคคลดังกล่าวมาช่วยเหลืองานวัฒนธรรมตาม
พระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๒๓)

๑.๕ กำหนดบทเฉพาะกาลรองรับผู้ซึ่งเป็นศิลปินแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรม และ
ผู้มีผลงานดีเด่นทางด้านวัฒนธรรม อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นศิลปินแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิ
ทางวัฒนธรรม และบุคคลที่มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรมตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี เพื่อรับรองให้แก่
บุคคลดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง (ร่างมาตรา ๒๖)

(นางพัฒนา สังขทรัพย์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

บันทึกวิเคราะห์สรุป

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ

พ.ศ.

โดยที่ตามภารกิจของผู้แทนราษฎรพรรคชาติไทยพัฒนาเห็นสมควรเสนอร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎร และได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติตามมาตรา ๑๔๒ วรรคห้า ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่พระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๘๕ และพระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานทำให้มีบทบัญญัติหลายประการไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน สมควรปรับปรุงเพื่อให้มีการอนุรักษ์และฟื้นฟูจารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะและวัฒนธรรมอันดีของชาติและของท้องถิ่น และเพื่อให้มีการเผยแพร่วัฒนธรรม วิถีชีวิตและภูมิปัญญาไทยสู่นานาชาติและต่างประเทศ รวมทั้งการยกย่องเชิดชูเกียรติให้แก่บุคคลที่สมควรเป็นศิลปินแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรมหรือผู้ที่มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรม อันเป็นการรองรับและสร้างขวัญกำลังใจให้แก่ประชาชนที่มีส่วนร่วมในการสืบสานเรื่องดังกล่าวได้อย่างเหมาะสม ทั้งนี้ ภายใต้การส่งเสริมและประสานงานของคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติและหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรง เพื่อการดำเนินการให้เป็นรูปธรรมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ ยกเลิกพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๘๕ พระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๕๘๖ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการวัฒนธรรมแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๘๖ พระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๒ และพระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ (ร่างมาตรา ๓)

๒.๒ กำหนดให้มีคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมเป็นรองประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงที่เกี่ยวข้อง และผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่เกินเก้าคนเป็นกรรมการ ปลัดกระทรวงวัฒนธรรมเป็นกรรมการและเลขานุการ (ร่างมาตรา ๖) ซึ่งเป็นคณะกรรมการที่มีบทบาทในระดับชาติที่

รับผิดชอบเกี่ยวกับการดำเนินงานของวัฒนธรรมทั้งประเทศ ซึ่งอำนาจหน้าที่ที่สำคัญได้แก่ การเสนอแนะและให้ความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีในเรื่องที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมของชาติ และการวางแนวทางและประสานนโยบายและแผน เพื่อความร่วมมือและการปฏิบัติงานขององค์กรต่างๆทั้งภาครัฐและภาคเอกชนในเรื่องที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมของประเทศ ให้คำปรึกษา แนะนำ และประสานงานกับหน่วยงานที่อยู่นอกส่วนราชการระหว่างประเทศและภาครัฐภายในประเทศ รวมทั้งภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมงานวัฒนธรรมของชาติ ค้นคว้าวิจัย ควบคุมและหาวิธีปลูกฝังวัฒนธรรมของชาติในจิตใจของประชาชนเพื่อให้ปฏิบัติตาม กำกับ ติดตาม และประเมินการดำเนินงานด้านวัฒนธรรม กำหนดแผนการเงินและแผนงบประมาณรายจ่ายประจำปีของกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมวิถีชีวิตและภูมิปัญญาไทย เพื่อให้ภารกิจเกี่ยวกับการส่งเสริมและความรับผิดชอบในเรื่องวัฒนธรรมของประเทศรวมอยู่ที่คณะกรรมการนี้ เพื่อความเป็นเอกภาพและมีความสอดคล้องแก่การปฏิบัติตามภารกิจดังกล่าว (ร่างมาตรา ๑๑)

๒.๓ กำหนดให้มีกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมวิถีชีวิตและภูมิปัญญา ในกรมวัฒนธรรมวิถีชีวิตและภูมิปัญญาไทย ซึ่งกองทุนนี้มีทรัพย์สินที่โอนมาจากกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมตามพระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๒ ด้วย (ร่างมาตรา ๑๓ และร่างมาตรา ๒๕) มีการบริหารงานโดยคณะกรรมการกองทุนซึ่งประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในการบริหารจัดการการเงินและด้านวัฒนธรรมวิถีชีวิตและภูมิปัญญาไทยซึ่งคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติเป็นผู้แต่งตั้ง (ร่างมาตรา ๑๕) มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารเงินกองทุนเพื่อการส่งเสริมงานวัฒนธรรมวิถีชีวิตและภูมิปัญญาไทย และติดตามการดำเนินงานและประเมินผลโครงการและกิจกรรมที่ได้รับการสนับสนุน เพื่อความคล่องตัวในการส่งเสริมและการดำเนินงานที่สามารถใช้เงินจากกองทุนนี้ได้ (ร่างมาตรา ๑๗)

๒.๔ กำหนดให้มีการยกย่องเชิดชูเกียรติทางวัฒนธรรม ได้แก่ ศิลปินแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรม และบุคคลที่มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรม (ร่างมาตรา ๒๑) โดยการกำหนดสาขา คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือก รวมทั้งประโยชน์ตอบแทนศิลปินแห่งชาติให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง เนื่องจากศิลปินแห่งชาติถือเป็นบุคคลที่มีผลงานและประสพการณ์ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างมากเกี่ยวกับวัฒนธรรมของชาติ จึงได้กำหนดให้ผลประโยชน์ตอบแทนให้แก่บุคคลดังกล่าวโดยออกเป็นกฎกระทรวง ซึ่งอาจจะเป็นเงินหรือสิทธิประโยชน์อื่นที่รัฐจะให้ความช่วยเหลืออย่างเหมาะสม สำหรับผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรม และบุคคลที่มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรม ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติกำหนด ซึ่งก็เป็นบุคคลที่ให้คุณประโยชน์แก่วัฒนธรรมของชาติเช่นกัน แต่ยังไม่ถึงเกณฑ์เป็นศิลปินแห่งชาติ (ร่างมาตรา ๒๒) ทั้งนี้ ได้กำหนดให้บุคคลที่ได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติมีบทบาทช่วยเหลือราชการในการวิจัย พัฒนา ฟื้นฟู อนุรักษ์ ให้การศึกษา ส่งเสริม เผยแพร่ผลงานศิลปะและวัฒนธรรม และให้คำแนะนำและคำปรึกษาทางศิลปะและวัฒนธรรมแก่กระทรวงวัฒนธรรมด้วย อันจะเป็นการได้รับความรู้ความสามารถและประสบการณ์จากบุคคลดังกล่าวมาช่วยเหลืองานวัฒนธรรมตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๒๓)

๒.๕ กำหนดบทเฉพาะกาลรองรับผู้ซึ่งเป็นศิลปินแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรม และผู้มีผลงานดีเด่นทางด้านวัฒนธรรม อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นศิลปินแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรม และผู้มีผลงานดีเด่นทางด้านวัฒนธรรมตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี เพื่อรับรองให้แก่บุคคลดังกล่าวอย่างค่อนเนื่อง (ร่างมาตรา ๒๖)

(นายนิโอรวิธ เจตภาวิวัฒน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

อำนาจนิติบัญญัติ

" ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญและร่างพระราชบัญญัติ
จะตราขึ้นเป็นกฎหมาย ได้ก็แต่โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา
และเมื่อพระมหากษัตริย์ได้ทรงลงพระปรมาภิไธย
หรือถือเสมือนว่า ได้ทรงลงพระปรมาภิไธยตามรัฐธรรมนูญนี้แล้ว
ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเพื่อใช้บังคับเป็นกฎหมายต่อไป "

(บทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๙๐)